

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

ČERVENEC–SRPEN 2011

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, SRPEN 2011

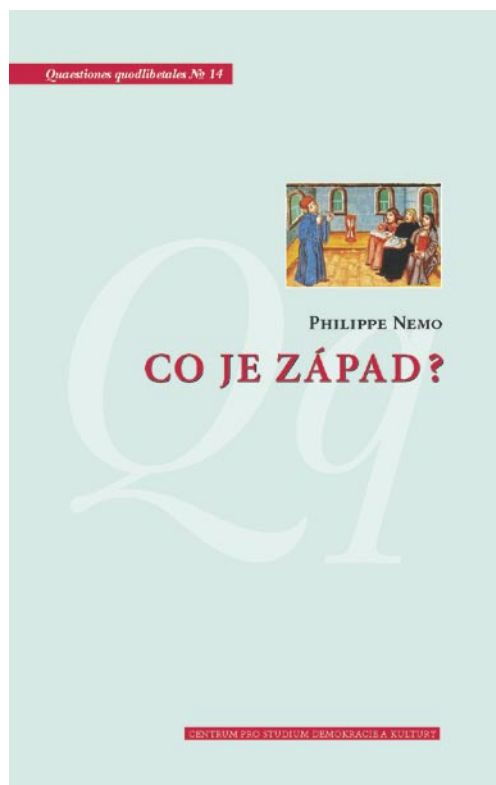
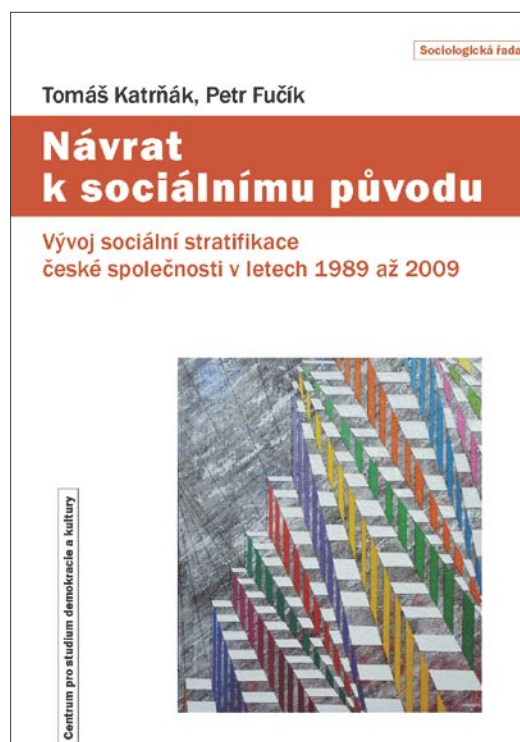
TOMÁŠ KATRŇÁK, PETR FUČÍK

Návrat k sociálnímu původu

Vývoj sociální stratifikace české společnosti v letech 1989 až 2009

Knihy mapuje nerovnosti spojené s pozicemi na českém trhu práce (třídní nerovnosti), ukazuje jejich vývoj a proměnu, a přitom odpovídá na otázku, jak společenská změna v minulých dvaceti letech (od socialismu ke kapitalismu) ovlivnila tyto nerovnosti. Autoři analyzují vzestupné a sestupné kariérní (zaměstnanecké) posuny v letech 1989 až 2009 a ukazují, že jim dominuje návrat k sociálnímu původu. U těch, kteří byli mezigeneračně vzestupně mobilní před rokem 1989, identifikují kariérní sestupy po roce 1989. Navracejí se k sociálnímu původu svých rodičů. Naopak u těch, kteří prošli sestupnou sociální mobilitou za éry socialismu, identifikují po roce 1989 kariérní vzestupy. Důsledkem tohoto mobilitního vzorce je posilování vazby mezi výchozí (třídní) pozicí člověka a jeho aktuální pozicí na trhu práce. Česká společnost se v období 1989 až 2009 restratifikuje. Ustavují se sociální třídy, které determinují životní výsledky svých reprezentantů. Jedná se o paradox, charakterizující českou postsocialistickou společnost. Na jedné straně možnosti podnikat a posilování efektu vzdělání a kvalifikace na zaměstnaneckou pozici znamenají růst životních šancí, na straně druhé jsme svědky posilování vazby mezi sociálním původem a třídní pozicí, kterou člověk získává.

Brož., 216 str., 229 Kč

PHILIPPE NEMO

Co je Západ?

Brilantní esej Co je Západ? se pokouší podnětně i provokativně vyjádřit, v čem spočívá specifická historická vývoje západního světa. Autor v této souvislosti poukazuje na pět evropských „vynálezů“, kterými jsou: 1. antická řecká obec spojená se svobodou občana, která je zajištěna zákonem a podporována objemem vědy a školy; 2. právně zajištěné soukromé vlastnictví a humanismus antického Říma; 3. etická a eschatologická revoluce způsobená Biblií; 4. tzv. papežská revoluce, jež umožnila první skutečnou syntézu „Athén“, „Říma“ a „Jeruzaléma“; 5. novověká liberální demokracie a pluralismus, které umožnily rozvoj západní vědy, politiky a ekonomie.

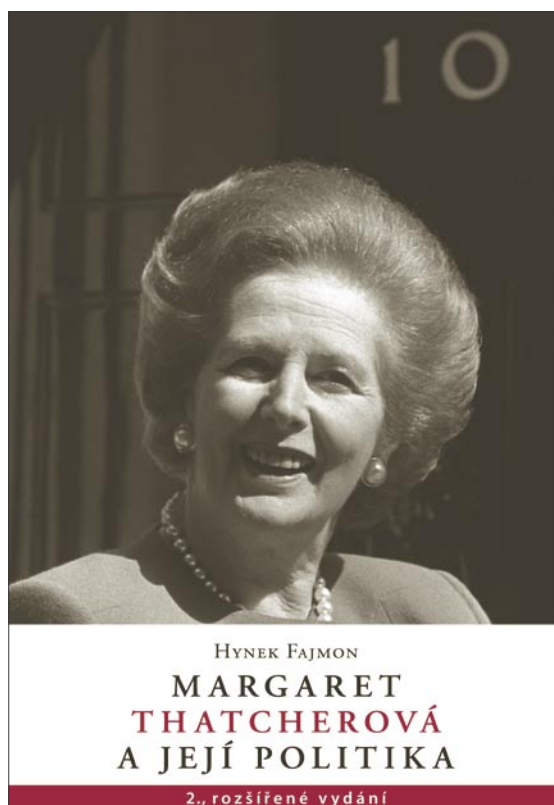
Phillipe Nemo je francouzský filosof, politolog a historik. Působil v Institutu Augusta Comta, na Vysoké škole obchodní v Paříži a ve Výzkumném ústavu filosofie ekonomie. Spolupracuje s rozhlasovou stanicí France Culture. Přispěl rozhodující měrou ke znalosti díla F. von Hayeka ve Francii. Je mj. autorem knih Histoire des idées politiques dans l'Antiquité et au Moyen Âge (1998) a Histoire des idées politiques aux Temps modernes et contemporains (2002).

Brož., 136 str., 159 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

HYNEK FAJMON

Margaret Thatcherová a její politika

2., rozšířené vydání

Margaret Thatcherová je fascinující a inspirativní osobností moderní světové politiky. „Konzervativní revoluce“, kterou zahájila v osmdesátých letech, změnila tvář Velké Británie a později i východní Evropy. Kniha poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona Margaret Thatcherová a její politika vychází při příležitosti osmdesátých pátých narozenin bývalé premiérky. V úspěšné „politické biografii“ se autorovi (jenž původně vystudoval historii) podařilo skvěle skloubit důkladnou práci historika s rozhledem a zkušenostmi aktivního politika hájícího pravicové hodnoty. Druhé vydání knihy, jež poprvé vyšla v roce 1999, autor podstatně rozšířil a doplnil o kapitolu věnovanou působení a rozsáhlé spisovatelské činnosti Margaret Thatcherové po roce 1990, kdy odešla z aktivní politiky. Podstatně jsou rozšířeny i závěrečná chronologická příloha a slovníček nejvýznamnějších představitelů „thatcherismu“. K českému čtenáři se tak dostává první kompletní biografie političky, jejíž odkaz je stále živý a inspirativní.

Vázané, 392 str. + 16 str. fotopřílohy, 398 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Frízlová

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	Spotřebitelé	19
PŘEHLED DĚNÍ ČERVENEC–SRPEN 2011	7	EP stvrdil kompromis týkající se návrhu o nutričním značení potravin	19
Doprava	7	Vnitřní trh	20
EP souhlasí s trestáním dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě EU	7	EP: investory je třeba odškodňovat víc	20
Komise navrhla změnu letitého nařízení o tachografech	8	Komise uveřejnila návrhy na implementaci dohody Basel III v EU	21
Hospodářská a měnová unie	9	Komise chce usnadnit vymáhání přeshraničních dluhů	22
Většina bank prošla zátěžovými testy	9	Zemědělství	23
Řecko získá druhý balík půjček	9	Komise zveřejnila zelenou knihu o propagaci evropských zemědělských výrobků	23
Informační společnost	11	EP schválil usnesení umožňující členským státům zakázat či omezit pěstování GMO	25
Komise předložila nový návrh na regulaci roamingu	11	Životní prostředí	26
Institucionální záležitosti	12	Rada stvrdila první čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních	26
Rada přijala společný postoj k návrhu rozpočtu EU na rok 2012	12	VE ZKRATCE...	28
Justice a vnitro	14	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	35
EP schválil usnesení o změnách schengenských pravidel	14	KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2011	37
Komise představila Evropskou agendu pro integraci státních příslušníků třetích zemí	16	SEZNAM ZKRATEK	38
Regionální politika	18	SLOVNÍČEK	40
Poslanci podpořili novou politiku soudržnosti po roce 2013	18	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	44

STALO SE...

Plénium EP přijalo 5. 7. 2011 zprávu Markuse Piepera o kohezní politice (více v příspěvku **Poslanci podpořili novou politiku soudržnosti po roce 2013**).

Plénium EP 6. 7. 2011 přijalo zprávu Olleho Schmidta týkající se revize směrnice o systémech pro odškodnění investorů (více v příspěvku **EP: investory je třeba odškodňovat víc**).

Plénium EP 6. 7. 2011 souhlasilo s usnadněním přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu. V praxi by se tak mohla otevřít cesta k trestání dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě (více v příspěvku **EP souhlasí s trestáním dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě EU**).

Plénium EP 6. 7. 2011 stvrdilo neformální kompromis dosažený se zástupci Rady stran návrhu o nutričním značení potravin (více v příspěvku **EP stvrdil kompromis týkající se návrhu o nutričním značení potravin**).

Komise 6. 7. 2011 předložila návrh nařízení, jež by mělo upravit pravidla regulace roamingu i po 30. 6. 2012, kdy vyprší stávající ad hoc regulace (více v příspěvku **Komise předložila nový návrh na regulaci roamingu**).

EP na plenárním zasedání 7. 7. 2011 přijal usnesení týkající se případných změn v uplatňování pravidel schengenského systému, včetně obnovení hraničních kontrol mezi členskými státy „Schengenu“. EP odmítl možnost opětovného zavedení kontrol a potvrdil, že schengenský prostor je prostorem volného pohybu bez vnitřních hranic. Mezitím celní kontroly na hranicích se Švédskem a Německem obnovily k 5. 7. 2011 Dánsko (více v příspěvku **EP schválil usnesení o změnách schengenských pravidel**).

Komise 14. 7. 2011 zveřejnila zelenou knihu týkající se strategie pro podporu zemědělských výrobků vyrobených v EU. O tom, jak nejlépe informovat a přesvědčovat spotřebitele, aby kupovali zemědělské a potravinářské produkty vyrobené v EU, byla současně zahájena veřejná konzultace (více v příspěvku **Komise zveřejnila zelenou knihu o propagaci evropských zemědělských výrobků**).

Evropský úřad pro bankovníctví (EBA) zveřejnil 15. 7. 2011 výsledky zátěžových testů 90 bank z 21 zemí EU. 8 bank zátěžovým testem neprošlo (více v příspěvku **Většina bank prošla zátěžovými testy**).

Komise 19. 7. 2011 navrhla změnu přes čtvrtstoletí starého nařízení „o záznamovém zařízení v silniční dopravě“, jemuž se běžně říká tachograf (více v příspěvku **Komise navrhla změnu letitého nařízení o tachografech**).

Rada 19. 7. 2011 stvrdila první čtení revize směrnice č. 2002/96 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive) (více v příspěvku **Rada stvrdila první čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních**).

Komise 20. 7. 2011 přeložila balík 2 rozsáhlých návrhů, jež by měly v EU implementovat tzv. dohodu Basel III (více v příspěvku **Komise uveřejnila návrhy na implementaci dohody Basel III v EU**).

Komise 20. 7. 2011 přijala sdělení „Evropská agenda pro integraci státních příslušníků třetích zemí“. Cílem má být posílení ekonomických, sociálních a kulturních výhod, které migrace do Evropy dle Komise přináší. Současně publikovala vůbec první souhrnnou zprávu o kvalitativním výzkumu Eurobarometru na téma imigrace a postojů občanů EU i migrantů k této politice (více v příspěvku **Komise představila Evropskou agendu pro integraci státních příslušníků třetích zemí**).

Zástupci zemí eurozóny se na zasedání 21. 7. 2011 shodli, že Řecku poskytnou druhý záchranný balík v celkové výši 109 mld. € (více v příspěvku **Řecko získá druhý balík půjček**).

Rada 25. 7. 2011 přijala společný postoj k návrhu rozpočtu EU pro rok 2012, který Komise zveřejnila v dubnu 2011. Šlo o formální přijetí pozice, kterou již 7. 7. 2011 schválil Coreper. Rada s odvoláním na ekonomickou situaci v EU a úsporná opatření v řadě členských zemí navrhuje další úspory a snížení nárůstu výdajů na pouhých 2% ve srovnání s rokem 2011 (více v příspěvku **Rada přijala společný postoj k návrhu rozpočtu EU na rok 2012**).

PŘEHLED DĚNÍ ČERVENEC–SRPEN 2011

DOPRAVA

EP souhlasí s trestáním dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě EU

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu ([KOM\(2008\)151](#))

Plénum EP 6. 7. 2011 [souhlasilo](#) s usnadněním přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu. V praxi by se tak mohla otevřít cesta k trestání dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě (pokud řidič nebyl pokutován na místě).

Kontext

Komise svůj návrh mající usnadnit přeshraniční postih dopravních přestupků v případech, že se jich dopustí řidič s vozidlem registrovaným v jiném členském státě než v tom, kde byl dopravní přestupek spáchán, předložila v březnu 2008.

V pozadí návrhu lze číst dlouhodobou tendenci Komise ospravedlňovat vlastní legislativní iniciativy v oblasti dopravy posilováním bezpečnosti na silnicích.

V roce 2001 byl zveřejněn „závazek“ snížit do 10 let počet úmrtí na silnicích o polovinu, což se ovšem nepodařilo (fakt, že Komise v červenci 2010 předložila [obdobný plán](#) na dalších 10 let, na tom nic nemění). Stejně tak neúspěšné bylo uveřejnění nezávazného [doporučení č. 2004/345](#) týkajícího se osvědčených postupů při kontrole uplatňování dopravních předpisů.

Plénum EP návrh Komise poprvé podpořilo v prosinci 2008 přijetím [zprávy](#) Inés Ayala Senderové. Rada se na (celkově „benevolentnějším“) znění návrhu předběžně dohodla v prosinci 2010 (více v příspěvku „Rada: Trestejme dopravní přestupky spáchané v jiném členském státě EU“, [Monitoring prosinec 2010](#)), definitivně pak v březnu 2011 (více v příspěvku „Rada souhlasí s trestáním dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě EU“, [Monitoring březen 2011](#)). Výbor TRAN se společným postojem Rady zabýval v květnu 2011 a většinu jejich požadavků akceptoval (více v příspěvku

„TRAN souhlasí s trestáním dopravních přestupků spáchaných v jiném členském státě EU“, [Monitoring květen 2011](#)).

Obsah

Plénum EP podpořilo elektronickou výměnu údajů o přestupcích mezi jednotlivými členskými státy, resp. o jednotlivých provozovateli registrovaných motorových vozidel.

Přestože Komise původně předpokládala, že přes hranice „přenositelnými“ přestupky budou nepřiměřená rychlost, nezastavení vozidla na červenou, nezapnuté bezpečnostní pásy a řízení pod vlivem alkoholu (podle Komise právě z těchto příčin vznikají 3/4 dopravních nehod), katalog by nakonec měl být rozšířen o další 4 položky: řízení pod vlivem návykových látek, nepoužití ochranné přilby, nezákonné použití pruhu pro průjezd vozidel s přednostním právem jízdy a nezákonné použití mobilního telefonu (nebo jiného komunikačního prostředku) při řízení.

Směrnice by se měla vztahovat na všechny řidiče. Data o provozovateli registrovaných motorových vozidel (jméno, datum narození, adresa) a konkrétních přestupcích (kdy a kde byl přestupek spáchán, s jakým vozidlem jaké registrační značky ap.) by si měly členské státy vyměňovat skrze systém [Eucaris](#) (v budoucnu potenciálně i skrze sofistikovanější systém, ovšem na žádost EP vždy tak, aby veškerá data související s konkrétním případem byla chráněna a po jeho uzavření ze systému odstraněna).

Na druhou stranu by mělo vždy záležet na tom, zda stát, v němž byl přestupek spáchán, bude výměnu dat vůbec iniciovat, resp. zda bude požadovat sankcionování přestupku. Pokud ano, měl by být povinen zformulovat oznámení s popisem přestupku v jazyce toho, kdo přestupek spáchal (rozhodný bude jazyk země, v němž bylo příslušné motorové vozidlo zaregistrováno), a odeslat jej jeho provozovateli doporučenou poštou. (Lze očekávat, že pro řadu členských států včetně ČR to bude byrokraticky náročné, přestože vzor daného oznámení by měl být do nové normy včleněn jako příloha.)

Pokud dotčený provozovatel vozidla (resp. řidič, o němž provozovatel informuje) pokutu neuhradí, neměla by směrnice stanovovat žádný konkrétní mechanismus.

Ten by měl být závislý na existujících (mezi)národních normách a/nebo bilaterálních dohodách mezi příslušnými členskými státy, popř. na tom, zda řidič se svým vozidlem navštíví stát, v němž přestupek spáchal, znovu. V tom případě by tamější orgány pochopitelně měly mít možnost pokutu vymáhat.

Sporné body

Rada v prvním čtení (za nesouhlasu Itálie) změnila právní bázi návrhu z čl. 91 odst. 1 Smlouvy o fungování EU týkajícího se dopravy na čl. 87 odst. 2 téhož dokumentu týkající se policejní spolupráce. Výslednou normu tak nebudou povinny implementovat Velká Británie a Irsko (plus Dánsko, jež by pro uplatnění směrnice na svém území muselo přijmout separátní mezinárodní smlouvu).

Norma by také neměla přesně specifikovat operační podmínky policejní spolupráce. V daném případě by musela být založena na čl. 87 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a namísto kvalifikované většiny by musela být schválena jednomyslně.

Komise již dříve připustila, že výměna relevantních informací bude pro členské státy (minimálně zpočátku) znamenat zvýšenou byrokratickou a finanční zátěž.

Přitom podíl přestupků spáchaných cizozemci se standardně pohybuje pouze v řádu jednotek procent (s výjimkou zemí, které patří mezi oblíbené turistické destinace, např. Francie; za EU jako celek se číslo [pohybuje](#) okolo 15%). Komise navíc ve svých materiálech tvrdí, že zamýšlené opatření nemusí nutně zajistit větší bezpečnost na silnicích, ač pohnutky k předložení příslušného textu byly právě tyto.

Rovněž je možný konflikt s platným [rámcovým rozhodnutím č. 2005/214](#) o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (nad 70 €). Podle Komise by měla směrnice rámcové rozhodnutí pouze doplnit a umožnit, aby otázka dopravních přestupků byla vyřešena přímo mezi příslušnou státní autoritou a provozovatelem vozidla, nikoliv mezi dvěma státy, jak to předpokládá právě rámcové rozhodnutí. Viděno z druhé strany, nová směrnice sice nebude zakládat žádnou povinnost s výjimkou výměny informací o přestupcích mezi jednotlivými členskými státy, resp. o jednotlivých provozovatelích registrovaných motorových vozidel (nebudou harmonizovat ani povahu přestupků, ani tresty uložené za jejich spáchání), nicméně na základě platného rámcového rozhodnutí by mělo být možné vymáhat stanovené pokuty. Tuto interpretaci [připouští](#) i Komise.

Další vývoj

Očekávané hlasování o návrhu v Radě by mělo být už jen formální, už s ním souhlasil i Coreper.

Implementační lhůta nové směrnice – poté, co bude uveřejněna v Úředním věstníku EU – by měla činit 24 měsíců. Po 5 let od vstupu směrnice v platnost (tj. 3 roky po implementaci) by měla Komise prozkoumat možnost rozšíření seznamu „přenositelných“ dopravních přestupků.

Komise navrhla změnu letitého nařízení o tachografech

Proposal for a regulation of the European parliament and of the Council amending Council Regulation (EEC) No 3821/85 on recording equipment in road transport and amending Regulation (EC) No 561/2006 of the European Parliament and the Council ([COM\(2011\)451](#))

Komise 19. 7. 2011 navrhla změnu přes čtvrtstoletí starého nařízení „o záznamovém zařízení v silniční dopravě“, jemuž se běžně říká tachograf.

Kontext

V současnosti jsou v platnosti 2 klíčové normy: [nařízení č. 3821/85](#) a [nařízení č. 561/2006](#). Druhá z norem zavádí povinnost, aby byly všechny nové nákladní vozy (nad 3,5 t) od 1. 5. 2006 vybaveny digitálními tachografy.

Obsah

Revize by měla nejen umožnit relativně snadno (na dálku) zjistit, zda řidiči dodržují stanovené doby jízdy a odpočinku (přepravcem, odpovědnými orgány členských států), ale i to, zda nedochází k manipulaci s daty z tachografů, např. tím, že by mělo být možné určit polohu konkrétního vozidla pomocí satelitu. Digitální tachografy by tedy měly být funkčně pozměněny, se zachováním nebo dokonce rozšířením dosavadní „uživatelské přívětivosti“.

Přepravcům, kteří v EU údajně disponují cca 6 mil. vozy, by se podle Komise měly snížit náklady na do držování unijní legislativy až o 515 mil. € ročně.

Nad rámec uvedených opatření by se měly zpřísnit i požadavky na subjekty, které tachografy do nákladních vozů instalují a/nebo je kalibrují. Na druhou stranu by členské státy měly získat možnost udělit z povinnosti používat tachografy výjimky (zejm. drobným řemeslníkům pohybujícím se v rádiu 100 km). Návrh poněkud nesyrově počítá i s tím, že od roku 2018 dojde ke sjednocení „karty řidiče“ (identifikující řidiče a jeho aktivitu) a řidič-

ského průkazu v jeden dokument (kvůli zamezení jejich padělání).

Další potenciální kroky týkající se tachografů Komise specifikovala v odděleném [sdělení](#).

Další vývoj

Návrh bude podléhat spolurozhodování Rady a EP.

Obě instituce se jím začnou zabývat nejdříve na podzim 2011. Komise počítá s tím, že nová norma bude schválena do konce roku 2012, aby bylo možné během let 2013–2014 specifikovat standardy inovovaných digitálních tachografů a v letech 2015–2016 je začít vyrábět. Nové tachografy by se měly začít do nákladních vozů instalovat počínaje prosincem 2017.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Většina bank prošla zátěžovými testy

European Banking Authority 2011 EU-wide Stress Test Agregate [Report](#)

Evropský úřad pro bankovníctví (EBA) zveřejnil 15. 7. 2011 výsledky zátěžových testů 90 bank z 21 zemí EU, reprezentujících přes 65 % bankovního sektoru. 8 bank testy neprošlo.

Kontext

Cílem testů je vyhodnotit na modelové situaci propadu ekonomiky a trhu (resp. na poklesu výkonu ekonomiky o 4 % za 2 roky), zda mají banky dostatek vlastního kapitálu, aby daný propad „ustály“. Aby banka v testech uspěla, musí dokázat, že její CT1R (poměr vlastního kapitálu) neklesne pod 5 %.

Testy jsou realizovány v rozmezí let 2010–2012. Banky začaly na silné kapitálové pozici (v průměru 8,9 % CT1R). Tento ukazatel nicméně zahrnoval i 160 mld. € státních dotací, které banky získaly do konce roku 2010.

Obsah

Testy v roce 2011 ukázaly, že:

Na konci roku 2010 by 20 bank spadlo pod 5 % hodnotu CT1R. Celkový deficit činil 26,8 mld. €.

Od ledna do dubna 2011 bylo získáno 50 mld. € kapitálu:

- Přesto 8 bank spadlo pod 5 % CT1R během dvouletého výhledu při ztrátě 2,5 mld. € (5 bank ve Španělsku, 2 v Řecku, 1 v Rakousku);
- 16 bank mělo CT1R mezi 5–6 %, tedy „téměř neuspělo“ (7 bank ve Španělsku, 2 banky

v Řecku, Portugalsku a Německu, 1 banka v Itálii, na Kypru a na Slovensku);

- „Dobře“ podle ukazatele kapitálové přiměřenosti dopadly velké banky Erste a Raiffeisen International;
- „Nadprůměrně dobře“ si vedlo 10 severovýchodních bank („přežily“ by i dvakrát tak silný zátěžový test).

Na základě výsledků testů vydala EBA poprvé oficiální doporučení, aby členské státy, jejichž banky se ocitly pod úrovní 5 % CT1R, daný problém „řešily“. EBA bude situaci monitorovat a vydá zprávu o pokroku v únoru a červenci 2012.

Další vývoj

EBA oznámila, že banky, které v testu propadly, mají do roku 2012 navýšit své rezervy. Ministři financí (ECOFIN) nicméně žádají, aby k tomu došlo již do listopadu 2011.

EU prozatím jednotný postup nepředstavila.

Řecko získá druhý balík půjček

[Statement](#) by the Heads of State or Government of the Euro Area and EU Institutions, 21. July 2011

Zástupci zemí eurozóny se na zasedání 21. 7. 2011 shodli, že Řecku poskytnou druhý záchranný balík v celkové výši 109 mld. €.

Kontext

Evropská rada na svém zasedání v březnu 2010 rozhodla, že bude Řecku, jako krajní prostředek a pokud o to požádá, poskytnuta půjčka tvořená dvoustrannými smlouvami za přispění MMF. Řecko o tuto pomoc požádalo. Členské státy eurozóny rozhodly o vyplácení půjček jednomyslně.

V květnu 2010 se všech 16 členů eurozóny shodlo na poskytnutí půjčky na 3 roky ve výši 110 mld. € (eurozóna 80 mld. a MMF 30 mld. €) (více v příspěvku „Řecko jako první v historii eurozóny požádalo o půjčku EU a MMF“, [Monitoring duben 2010](#)). Během roku se však ukázalo, že země není schopna splácet svoje dluhy a její situace si vyžádá další financování, to vše s cílem „uchránit“ euro a další slabší členy eurozóny před nervozitou na finančních trzích (více v příspěvku „Opět problematika řeckého dluhu“, [Monitoring květen 2011](#), a v příspěvku „Řecko získá další část přislíbené pomoci“, [Monitoring červen 2011](#)).

Obsah a sporné body

Členové eurozóny v prohlášení z 21. 7. 2011 uvedli, že vítají snahy Řecka řešit svoji situaci včetně schváleného plánu privatizace. Shodli se

také na poskytnutí druhého balíku peněz, na kterém se budou podílet eurozóna prostřednictvím EFSF (po roce 2013 ESM), MMF a dobrovolně soukromý sektor. Odhaduje se, že podíl soukromého sektoru bude do roku 2014 37 mld. € (program odkupu dluhopisů by měl přinést navíc odhadem dalších 12,6 mld. €). Za období 2011–2019 by mělo celkové zapojení soukromého sektoru do pomoci Řecku činit 106 mld. €.

Pro banky, které se nezapojí do dobrovolného systému, ale jsou přímo ovlivněny řeckým dluhem, eurozóna vyčlení 20 mld. € na refinancování a dalších 35 mld. € na garance pro ECB, která dluhopisy, jež budou hodnoceny jako nesplacené, už vlastní. Součástí balíku 109 mld. € je také záruka řecké vlády získat 28 mld. € z privatizace.

Úrok půjčky bude v nižších sazbách, kolem 3,5 %. Doba splatnosti úvěrů se prodlouží z dnešních 7,5 let na minimálně 15 a maximálně 40 let. Monitorování situace bude probíhat po celou dobu.

Během jednání o druhé půjčce se ozvalo Finsko, které za poskytnutí svého dílu půjčky ve výši 1,5 mld. € požaduje záruky. O technické proveditelnosti se jednalo 26. 8. 2011. Jako záruky za půjčky mohou podle expertů sloužit státem vlastněné nemovitosti a akcie, což může být vzhledem k plánované privatizaci v Řecku problematické. Slovensko, Nizozemsko a Rakousko by měly stejné záruky dostat také.

Ministři ve svém prohlášení uvádějí, že pravidla stanovená pro Řecko (doba splatnosti a úroky) budou platit i pro Irsko a Portugalsko, čímž došlo k ukončení dlouhých debat, během nichž Francie požadovala navýšení irské 12,5% korporátní daně. Irsko tomuto tlaku nakonec odolalo.

Zároveň se počítá s tím, že banky a pojišťovny přistoupí na dobrovolnou výměnu řeckých dluhopisů za nové, s nimiž bude spojena delší splatnost a nižší výnos. Podle ratingové agentury Standard & Poor's je navrhovaná výměna vynucená. Soukromí investoři na ni přistoupí hlavně proto, že nemají jinou možnost. Hodnota dluhopisů se sníží až o 21 %.

Např. podle francouzského ministra financí navrhnou francouzské banky a pojišťovny svým radám, aby se se svými dluhopisy v hodnotě 15 mld. €, splatnými do roku 2020, do řeckého bailoutu rozhodně zapojily. 30 bank a pojišťoven včetně těch největších, jako je Allianz, Commerzbank, Deutsche Bank nebo francouzská BNP Paribas, nakonec souhlasilo, že splatnost pohledávek prodlouží na 15 nebo 30 let a sníží úrok na 4–5 %. Pohledávky bude částečně garantovat EFSF nebo fondy zřízené na základě zakládacích smluv EU. Daní věřitelé drží 67% řeckých vládních dluhopisů.

Ministři eurozóny také vyzvali Komisi, aby soustředila dostupné nástroje a finance EU, např. ve strukturálních fondech, na rozvoj řecké ekonomiky, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti. José Barroso prohlásil, že strukturální fondy EU budou navýšeny o 1 mld. €.

Ministři se také rozhodli zefektivnit fungování mechanismus EFSF, resp. ESM (od roku 2013):

Nástroje budou ve větší míře fungovat na bázi předběžných opatření;

Budou schopny refinancovat banky problémových zemí půjčkami jejich vládám;

Budou zasahovat do sekundárních operací na trzích, pokud to ECB vyhodnotí jako potřebné.

Odkup dluhopisů Řecka bude tedy probíhat prostřednictvím EFSF.

Uvedené kroky uvítal komisař pro ekonomické záležitosti Oli Rehn. Předseda frakce EPP Joseph Daul pak prohlásil, že definitivně schválit nová opatření je nutné do konce září 2011.

I přes uvedená opatření ratingová agentura Standard & Poor's snížila hlavní [rating Řecka](#) o tři stupně na známku Ca (stejný krok provedla i agentury Fitch a Moody's). Podle Moody's záchranný program EU společně s prohlášením Institutu mezinárodních financí (IIF), který reprezentuje největší světové banky, znamená, že neschopnost země platit dluhopisy nastane téměř na 100 %. Návrh restrukturalizace řeckých dluhů zemi podle ratingové agentury posunul blíž k takzvané selektivní platební neschopnosti. Standard & Poor's také uvedla, že vyhlídky růstu Řecka jsou nejisté i v situaci, kdy bude restrukturalizace završena.

Situace na finančních trzích byla v červenci a srpnu 2011 i přes veškerá opatření EU napjatá; přetrvávají obavy z osudu Španělska a Itálie. Zapojení soukromého sektoru do řešení dluhu členské země je v EU precedencem. Mezinárodní ratingová agentura Moody's umístila hlavní rating Španělska do režimu pozorování s negativním výhledem. Španělsko je nuceno půjčovat si finance za 6%, Itálie za 5,5 %. Španělsko chce snížit míru dluhu na 6% HDP v roce 2011 oproti 9,2% HDP v roce 2010. Nezaměstnanost v zemi přesahuje 20 %. Španělský premiér reagoval na nervozitu trhů vyhlášením předčasných voleb na 20. 11. 2011 (o 4 měsíce dříve než plánováno).

Další vývoj

Francouzský prezident Nicolas Sarkozy a německá kancléřka Angela Merkelová na summitu uvedli, že na konci srpna představí podle nich ambiciózní plán na řešení dluhové krize, ve které se EU ocitla. Budoucnost eurozóny vidí v ekono-

mické konvergenci, která povede k ekonomické integraci. Chtějí jít ostatním členům eurozóny příkladem (více v příspěvku „Merkelová a Sarkozy chtějí ‚ekonomickou vládu eurozóny‘“, Ve zkratce..., níže).

Detaily pomoci Řecku (přesné podmínky a poměr, kolik každý z akterů poskytne) se budou projednávat v září 2011. To také Řecko předloží soukromým investorům nabídku, jak se budou moci pomoci účastnit. Ministři financí budou 16. 9. 2011 projednávat také výše zmíněné záruky států za poskytnutí půjček.

Komise vypracuje zprávu o pokroku v otázce pomoci Řecku v říjnu 2011.

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

Komise předložila nový návrh na regulaci roamingu

Proposal for a regulation of the European parliament and of the Council on roaming on public mobile communications networks within the Union (COM(2011)402)

Komise 6. 7. 2011 [předložila](#) návrh nařízení, jež by mělo upravit pravidla regulace roamingu i po 30. 6. 2012, kdy vyprší stávající ad hoc regulace.

Kontext

EU reguluje roaming, resp. jeho ceny (s ohledem na „občanský rozměr EU“) od roku 2007. Navzdory původním prohlášením, že půjde pouze o dočasné opatření, hodlá Komise původní [nařízení č. 717/2007](#) revidovat již podruhé (první revizí bylo [nařízení č. 544/2009](#)), tentokrát údajně nikoliv ad hoc, ale „strukturálně“.

Na základě uvedených norem [musí](#) od 1. 7. 2011 minuta odchozího roamingového hovoru stát max. 0,35 €, minuta příchozího hovoru 0,11 € a 1 SMS 0,11 €.

Návrh Komise vychází z tzv. [digitální agendy pro Evropu](#) z května 2010.

Obsah

Nová norma by měla od 1. 7. 2014 umožnit, aby zákazníci, mají-li zájem, uzavřeli výhodnější smlouvu na roamingové mobilní služby, oddělenou od smlouvy na mobilní služby v domovské síti, při zachování stávajícího telefonního čísla a SIM karty, to vše do 5 dnů.

Mobilní operátoři (včetně takzvaných virtuálních operátorů, kteří nemají vlastní síť, ale jsou ochotni akceptovat nižší marže) by nadto od 1. 7. 2012 měli získat právo používat síť jiných operátorů v ostat-

ních členských státech EU za regulované velkoobchodní ceny.

Pro případ, že uvedená opatření nepovedou automaticky a/nebo bezprostředně ke snížení cen pro koncové uživatele (např. 1 MB dat, cca 100 e-mailů bez přílohy nebo přibližně 1 minuta hudby ve formátu MP3, může podle Komise v současnosti stát až 12 €), mělo by nové nařízení obdobně jako dosud stanovovat cenové stropy – maloobchodní platné do 30. 6. 2016 a velkoobchodní do roku 2020 (v případě potřeby do roku 2022).

Současné a navrhované stropy maloobchodních cen (€ bez DPH)

	Dnes	1. 7. 2012	1. 7. 2013	1. 7. 2014
Data (za MB)	–	0,90	0,70	0,50
Odchozí hovory (za minutu)	0,35	0,32	0,28	0,24
Příchozí hovory (za minutu)	0,11	0,11	0,10	0,10
SMS (za SMS)	0,11	0,10	0,10	0,10

Zdroj: Digitální agenda: Komise navrhuje pro uživatele mobilních telefonů v zahraničí více konkurence, větší výběr a nižší ceny ([IP/11/835](#))

Současné a navrhované stropy velkoobchodních cen (cen, které si operátoři účtují mezi sebou; €)

	Dnes	1. 7. 2012	1. 7. 2013	1. 7. 2014
Data (za MB)	0,50	0,30	0,30	0,10
Hlasové služby (za minutu)	0,18	0,14	0,10	0,06
SMS (za SMS)	0,04	0,03	0,03	0,02

Zdroj: Digitální agenda: Komise navrhuje pro uživatele mobilních telefonů v zahraničí více konkurence, větší výběr a nižší ceny ([IP/11/835](#))

Obecně by mělo být cílem nového návrhu sblížení (v současnosti [nesrovnatelných](#)) cen za využívání služeb mobilních operátorů v domovské síti a v zahraničí, ideálně do roku 2015.

Sporné body

Regulaci roamingu dlouhodobě podporují nejen (očekávatelně) spotřebitelské organizace typu BEUC, ale podle Komise i někteří mobilní operátoři – v očekávání, že nová norma napomůže odstranit některé nedostatky stávajících nařízení, zejm. problematickou regulaci velkoobchodních cen na poli roamingových dat (i za cenu toho, že regulace se celkově zpřísní; u datových služeb se v současnosti uplatňuje pouze regulace cen na velkoobchodní úrovni, tedy mezi jednotlivými operátory). První reakce Asociace GSM na nový návrh však takový názor nepodporuje, naopak tvrdí, že regulace EU má

– navzdory [návoru Komise](#) – potenciál vést k tomu, aby si operátoři ztrátu zisků kompenzovali jinde.

Další vývoj

Návrh bude předmětem spolurozhodování Rady a EP.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

Rada přijala společný postoj k návrhu rozpočtu EU na rok 2012

Council of the European union: Council calls for a tight 2012 EU budget, Brussels, 25 July 2011 ([13159/11](#))

Rada 25. 7. 2011 přijala [společný postoj](#) k návrhu rozpočtu EU pro rok 2012, který Komise zveřejnila v dubnu 2011. Šlo o formální přijetí pozice, kterou již 7. 7. 2011 schválil Coreper.

Rada podle očekávání s odvoláním na ekonomickou situaci v EU a úsporná opatření v řadě členských zemí navrhuje další úspory a snížení nárůstu výdajů na pouhých 2% ve srovnání s rokem 2011 (Komise navrhovala nárůst o 4,9%), což přibližně odpovídá vývoji inflace. Spíše než s nárůstem výdajů oproti roku 2011 tak Rada počítá s jejich zmražením.

Kontext

Komise [návrh rozpočtu](#) pro rok 2012 zveřejnila v dubnu 2011; počítá s výdaji v platbách ve výši 132,7 mld. € (cca 1,01% HND EU) a s výdaji

v závazcích ve výši 147,4 mld. € (1,12% HND EU). Oproti roku 2011 se tedy jedná o nárůst v platbách o 4,9% a v závazcích o 3,7%.

Komisař pro rozpočtové otázky Janusz Lewandowski obhajoval tuto variantu proti požadavkům především těch států, jež jsou čistými plátcí do rozpočtu EU, a požadují proto snižování růstu výdajů, zejména na platby, argumentem, že není možné náhle přestat financovat už rozběhnuté projekty, z nichž většina je koncipována na více let. Přesto došlo ke zkrácení závazků u některých programů (je mezi nimi i projekt satelitní navigace Galileo).

Komise naproti tomu reflektovala zejm. požadavky EP zvýšením výdajů na prioritu týkající se strategie [Evropa 2020](#) (Kapitola 1a), na podporu programů týkajících se boje proti nezaměstnanosti mládeže ap. Nejvýraznější nárůst zaznamenaly strukturální fondy a Kohezní fond (Kapitola 1b) a také programy na podporu výzkumu.

Existují totiž závazky postupně navyšovat výdaje na tyto programy (byly zahájeny na počátku programovacího období, tedy ještě před příchodem krize).

Mírný nárůst Komise navrhuje i pro SZP v Kapitole 2 (Ochrana přírodních zdrojů a hospodaření s nimi), naopak téměř nezměněny oproti roku 2011 jsou v návrhu rozpočtu pro rok 2011 výdaje na vnější činnost EU (Kapitola 4), na Kapitole 3 (Občanství, svoboda, bezpečnost a právo) a výdaje na administrativu (Kapitola 5) (více v příspěvku „Komise předložila návrh rozpočtu pro rok 2012“, [Monitoring duben 2011](#)).

Pozice Rady k návrhu rozpočtu na rok 2012 (v mil. €)

	Pozice Rady		Rozdíl oproti návrhu Komise	
	Závazky	Platby	Závazky	Platby
1. Udržitelný růst (vč. EGF)	67 266,6	55269,7	-695,9	-2431,3
1a Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost (vč. EGF)	14527,7	11434,1	-695,9	-1132,0
1b Soudržnost pro růst a zaměstnanost	52738,9	43835,5	0,0	-1299,3
2. Ochrana přírodních zdrojů a hospodaření s nimi	59612,8	57161,9	-545,6	-786,5
3. Občanství, svoboda, bezpečnost a právo	1952,6	1455,2	-71,2	-58,8
Svoboda, bezpečnost a právo	1284,7	824,1	-55,7	-44,3
Občanství	667,9	631,1	-15,6	-14,5
4. EU jako globální hráč	8946,8	6993,4	-203,6	-190,4
5. Správní náklady/správa	8207,6	8208,0	-73,7	-73,7
CELKEM	146245,3	129088,0	-1590,0	-3650,7
Jako % z HND EU		0,98 %		

Zdroj: Council of the European union: Council calls for a tight 2012 EU budget, Brussels, 25 July 2011 ([13159/11](#))

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je roční rozpočet EU přijímán na základě spolurozhodovací procedury, usnesení EP k návrhu Komise je tedy ve všech výdajových položkách stejně důležité jako společná pozice Rady k tomuto návrhu. 11. 7. 2011 se proto uskutečnily mezi zástupci EP, Rady a Komise trojstranné rozhovory, které by měly vést ke sblížení stanovisek, ve sporných bodech ovšem prozatím nedošlo k významnějšímu pokroku.

Je proto otázkou, zda návrh Komise nečeká podobně bouřlivý osud, jako tomu bylo v případě rozpočtu na rok 2011. Zástupci EP kritizují především Radu, že trvá na dalších úsporách za každou cenu.

Obsah

Společná pozice Rady počítá se snížením plateb v oblasti výdajů rozpočtu pro rok 2012 oproti původnímu návrhu Komise o více než 3,6 mld. €. Oproti navrhovaným platbám ve výši téměř 133 mld. € tak Rada navrhuje jejich snížení na 129 mld. €, což odpovídá 0,98% HND EU, výdaje v závazcích se mají snížit z Komisí navrhovaných cca 147,4 mld. € na 146,2 mld. €.

Škrty mají nejvíce postihnout výdaje v Kapitole 1 týkající se podpory konkurenceschopnosti a kohezní politiky, včetně plánovaných výdajů na podporu výzkumu, vzdělávání, na projekty v oblasti dopravy, výdaje Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) a v menší míře i výdaje Evropského sociálního fondu (ESF) a Kohezního fondu. S úsporami oproti původnímu návrhu Komise ovšem Rada počítá ve všech výdajových kapitolách včetně SZP.

Navzdory tomu ovšem společná pozice Rady zdůrazňuje, že je třeba pokračovat ve financování dosavadních priorit, kterými jsou především opatření na zvládnutí důsledků krize, na podporu zaměstnanosti a růstu a na rozvoj venkova. Omezit žádá Rada zvyšování správních výdajů EU (např. na budovy, ale také na platy zaměstnanců).

Rada přitom sama chce jít příkladem při omezování vlastních správních výdajů oproti roku 2011. Redukce správních výdajů se má týkat všech institucí EU s výjimkou EP.

Podobně jako v případě rozpočtu na rok 2011, který se stal v druhé polovině loňského roku předmětem sporu mezi klíčovými institucemi, Rada v příloze ke společné pozici žádá, aby Komise předložila pozměňovací návrh pro případ, že navrhované platby nebudou stačit pro pokrytí výdajů, a to především v Kapitolách 1a a 1b, ale také v Kapitole 2 (výdaje na ochranu přírodních zdrojů a především na SZP) a v Kapitole 4 (EU jako globální hráč, tedy SZBP).

Rada tak podobně jako u rozpočtu pro rok 2011 počítá s možným dodatečným přesunováním finančních prostředků mezi různými rozpočtovými kapitolami a případným dodatečným navyšováním výdajů, pokud toho bude potřeba.

Zajímavé také je, že Rada do své společné pozice nezahrnula navrhované dodatečné financování projektu ITER, které se stalo předmětem sporu již v loňském roce. Důvodem je to, že Rada chce vyčkat, zda by nebylo možné pro toto financování použít přebytky neutracené v roce 2011 v rámci financování SZP.

I zde se tedy počítá s dodatečnými přesuny peněz i z nesouvisejících výdajových kapitol ve snaze vyhnout se dalším výdajům a využít existujících peněz, kde to lze.

Navrhované úspory v oblasti Kapitoly 1 již kritizoval předkladatel původního návrhu, komisař pro rozpočet Lewandowski, podle kterého snížení těchto plateb znemožňuje realizaci strategie Evropa 2020. Ani pozice Rady ale nebyla jednotná, 6 členských států se postavilo proti, nepostačovalo to však k vytvoření blokační menšiny.

Mezi nespokojené členy Rady patřili především čistí plátcí přesvědčení o tom, že škrty jsou příliš malé (pozice Velké Británie, Nizozemí, Rakouska či Švédska), některé další členské státy s nimi nesouhlasily proto, že úspory považovaly za nerovnoměrné (pozice Dánska či Finska). V Radě také existovala poměrně početná skupina států, které navzdory volání po úsporách vyjadřovaly spíše spokojenost s návrhem Komise jakožto dobrým východiskem pro jednání (většinou šlo o státy z řad čistých příjemců rozpočtových prostředků). Během následujících jednání s Komisí a především s EP se tedy ještě mohou projevit některé rozpory uvnitř Rady samotné.

Další vývoj

Společný postoj Rady představuje mandát, který byl udělen současnému polskému předsednictví pro jednání s EP. Ten musí do konce října 2011 přijmout svůj postoj k pozici Rady, přičemž nejprve probíhá jednání a též hlasování o případných pozměňovacích návrzích v rámci výboru BUDG, kde byla zpravodajkou určena poslankyně Francesca Balzani, následně hlasuje o usnesení plénum. Pokud EP pozici Rady nepřijme a přijme většinovým hlasováním v plénu vlastní pozměňovací návrhy, bude 1. 11. 2011 svolán dohodovací výbor složený z 27 zástupců Rady a 27 zástupců EP.

V jeho rámci může Rada buďto během 10 dnů přistoupit na pozměňovací návrhy EP, nebo má

dohodovací výbor 3 týdny na to, aby našel shodu na společném textu (zástupci Rady pomocí QMV, EP prostřednictvím většiny svých zástupců v dohodovacím výboru), který ještě musí během následujících 14 dnů schválit jak Rada, tak EP. Pokud dohodovací výbor ke společnému textu nedospěje, musí Komise předložit nový návrh rozpočtu, k čemuž došlo v roce 2011 (více v příspěvku „Jednání dohodovacího výboru o rozpočtu pro rok 2011 ztroskotala“, [Monitoring listopad 2010](#)).

V takovém případě je možné, že vzhledem k ubíhajícímu času již příslušné instituce nestihnou přijmout nový návrh do začátku nového rozpočtového roku. EU by v takovém případě musela hospodařit podle tzv. rozpočtového provizoria. V roce 2010 taková varianta sice reálně hrozila, nakonec však nenastala, protože EP nakonec ustoupil, jak pokud jde o výdaje pro rok 2012, tak v požadavku na novou politickou dohodu s Radou a Komisí týkající se přípravy finanční perspektivy pro období po roce 2013 (více v příspěvku „EP na prosincovém plénu nakonec schválil nový návrh rozpočtu pro rok 2011“, [Monitoring prosinec 2010](#)).

Je tedy otázkou, zda i na podzim 2011 čeká EP, Radu a Komisi natolik „urputný“ boj o podobu nového rozpočtu, jako tomu bylo v roce 2010. Situace by se opakovat nemusela podle stejného scénáře, vzhledem k tomu, že v roce 2010 stály v pozadí vyhocené pozice EP především jeho politické požadavky, kterými si vynucoval výraznější účast při přípravě nové finanční perspektivy či při rozhodování o otázkách revize mechanismu vlastních příjmů pro nové sedmileté období. Samotné rozpočtové výdaje pro rok 2011 hrály spíše roli „rukojmí“, které si EP vzal v boji proti Radě a Komisi.

Předseda výboru BUDG Alain Lamassoure již připustil, že za současné situace je jen obtížně představitelné chtít po členských státech více peněz do společného rozpočtu, i když EP již podpořil původní návrh Komise počítající s nárůstem plateb oproti roku 2011 o 4,9 %. I kdyby EP nakonec přijal celkovou výši plateb v úsporné podobě, s jakou počítá Rada, jeho představitel se podobně jako Komise odvolávají na nutnost realizovat již existující závazky a vyjadřují odhodlání jít do sporu s Radou o některé úspory v konkrétních položkách, jež považují za ne-realisticky úsporné (zejm. v oblasti kohezní politiky a také v Kapitole 3, která se týká i výdajů na zvládání migrace a přílivu uprchlíků). V konkrétních otázkách týkajících se výdajů je tedy možné střet mezi Radou a EP očekávat.

JUSTICE A VNITRO

EP schválil usnesení o změnách schengenských pravidel

[Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. července 2011 o změnách schengenských pravidel](#)

EP na plenárním zasedání 7.7.2011 přijal [usnesení](#) týkající se případných změn v uplatňování pravidel schengenského systému, včetně obnovení hraničních kontrol mezi členskými státy „Schengenu“. EP odmítl možnost opětovného zavedení kontrol a potvrdil, že schengenský prostor je prostorem volného pohybu bez vnitřních hranic.

Otázce budoucnosti Schengenu se věnovalo také neformální zasedání Rady, které se ve dnech 18.–19. 7. 2011 uskutečnilo v polských Sopotech.

Kontext

Během jara 2011 v souvislosti s přílivem uprchlíků přicházejících především z Afriky do zemí jižní Evropy zpřísnily ochranu svých hranic Francie a Itálie a dánská vláda následně oznámila úmysl obnovit i stále kontroly na svých hranicích s jinými členskými státy schengenského prostoru. Otázkou budoucnosti Schengenu a ochrany vnějších i vnitřních hranic se proto v této době v EU zabývaly všechny klíčové instituce: plénum EP ([diskuse](#) na plenárním zasedání v květnu 2011), Rada ([jednání](#) v květnu 2011), Komise ([balíček návrhů](#) týkající se imigrace) i Evropská rada. Summit v červnu 2011 vyzval Komisi, aby po letní přestávce na září 2011 připravila návrh posílení mechanismů týkajících se schengenského prostoru pro volný pohyb osob.

Dle [závěrů Evropské rady](#) by nový mechanismus měl umožňovat i dočasné obnovení kontrol identity na hranicích pro případ masivního přílivu imigrantů do EU. Má však jít o řešení výjimečné, užívané v krajním případě, kdy některý z členských států již není sto dostát svým závazkům v rámci Schengenu a zabezpečit vnější hranice EU. Má být implementováno jen v nezbytně nutném rozsahu a na základě společného vyhodnocení situace jakožto vážné. Jinak ER preferuje spíše byrokratické řešení prostřednictvím zefektivnění systému sledování a hodnocení, mechanismu umožňujícího rychlou reakci na mimořádné situace prostřednictvím technické a finanční podpory, posílení koordinační role agentury Frontex, využívání nových technologií pro ostrahu vnějších hranic, případně řízení imigrace prostřednictvím partnerských dohod se zeměmi sousedství ap. (více v příspěvku „Evropská rada jednala o budoucnosti Schengenu, migraci a ochraně vnějších hranic EU“, [Monitoring červen 2011](#))

Přesto některé členské státy poukazují na masivní příliv uprchlíků, kteří v rámci schengenského prostoru po obdržení dočasného povolení k pobytu v jednom členském státě cestují díky neexistujícím vnitřním hranicím též do jiných zemí. K zemím, které tlačí na reformu schengenského systému, patří především Francie.

Její představitelé v čele s prezidentem Nicolasem Sarkozym po zkušenostech s příjezdem tisíců tuniských migrantů z Itálie zdůrazňují, že stávající systém, na jehož základě mohou signatáři Schengenské dohody obnovit kontroly na svých hranicích pouze po omezený čas a když si to vyžaduje vnitřní bezpečnost i bezpečnost státu jako takového, již nestačuje.

Francouzský ministr pro evropské záležitosti Jean Leonetti na neformálním zasedání Rady pro oblast justice a vnitra v červenci 2011 naznačil, že Francie trvá na doplnění „záchranné klauzule“, která dle dosud platných schengenských dohod umožňuje přechodné zavedení kontrol na vnitřních hranicích.

Dle Leonettiho by návrh Komise měl definovat 2 odlišné situace: První by byla situace, v níž některá z členských zemí dlouhodobě není schopna zvládat přísun imigrantů. V takovém případě je Francie pro pozvolný postup, v jehož rámci by došlo nejprve k vyhodnocení situace, zaslání „varování“ příslušné zemi, že by mohlo dojít k obnovení hraničních kontrol, a až teprve poté by bylo možné použít již existující záchrannou klauzuli a kontroly na hranicích s touto zemí zavést. Druhý případ je podle Leonettiho odlišný a týká se náhlého náporu imigrační vlny za mimořádných okolností (např. příliv imigrantů na italské ostrovy v souvislosti s vyhocením politické situace v severní Africe). V takovém případě by dle francouzského stanoviska mělo být umožněno urychlené přechodné zavedení kontrol pod patronací a inspekci EU, která by měla dohlížet na dodržování pravidel za těchto mimořádných okolností. Francouzští zástupci argumentují tím, že jejich návrh nemá schengenský systém oslabit, ale naopak posílit, ba zachránit před kolapsem.

K velkým odpůrcům opětovného zavedení kontrol na vnitřních hranicích naopak patří např. Polsko, které nyní předsedá Radě a které bude řídit též následující debatu nad problematickými návrhy, jež se týkají společné azylové politiky.

Náleží k nim například natolik citlivá otázka, jakou je reforma [nařízení Dublin II](#), na jehož základě je určován členský stát příslušný k posouzení žádosti o azyl. Prozatím je jím vždy primárně ten, do kterého žadatel o azyl přijíždí jako první, logicky tedy „narázníkové“ státy na vnějších hranicích EU. Snaha o revizi tohoto pravidla se ale odvolává na potřebu

zaangažovat do „sdílení zodpovědnosti“ i ty státy, které nejsou na vnější hranici EU.

Obsah

Pozici EP k tématu budoucnosti Schengenu již do značné míry předznamenala [rozprava](#) na plenárním zasedání v květnu 2011. Přestože i v diskusi na plénu zaznívalo volání po lepší kontrole nad toky uprchlíků a přistěhovalců, většina řečníků se postavila proti změnám schengenského principu Evropy bez vnitřních hranic.

Usnesení se též odvolává na to, že volný pohyb osob v rámci schengenského prostoru je jedním z nejdůležitějších výsledků, kterých celý proces evropské integrace dosáhl. Zdůrazňuje tak symbolickou rovinu i jeden z nejhmatatelnějších faktů, s nimiž se setkává i řadový občan při průjezdu z jednoho členského státu do druhého. Současně je patrná obava, že samotný integrační proces by obnovením hraničních kontrol i v očích veřejnosti spíše ztratil, než získal. Dle usnesení je svoboda pohybu základním právem a pilířem občanství EU. Z tohoto důvodu usnesení vyjadřuje odpor EP k jakémukoli novému schengenskému mechanismu, který by sledoval jiné cíle než další posilování svobody pohybu a vlády EU nad schengenským prostorem, i když připouští nutnost posílit stávající procedury.

EP tedy odmítá zavedení dalších výjimek k již existujícím pravidlům, která umožňují dočasné zavedení hraničních kontrol v rámci Schengenu, a to právě proto, že by nevedly k posílení, ale naopak k oslabení schengenského systému. Příliv imigrantů a žadatelů o azyl usnesení v žádném případě nepovažuje za dostatečný důvod k obnovení kontrol na vnitřních hranicích. Spíše apeluje na EU, aby ukázala více solidarity vůči státům, které čelí přistěhovaleckým vlnám.

Návrh, který má Komise na výzvu Evropské rady na podzim 2011 předložit, má podle EP přispívat k posilování, nikoli k oslabování vzájemné důvěry mezi členy schengenského prostoru, každý pokus o protiprávní zavádění kontrol na vnitřních hranicích by proto měl být sledován.

Sporné body

Mezitím celní kontroly na hranicích se Švédskem a Německem obnovilo k 5. 7. 2011 Dánsko, a to na základě hlasování parlamentu, k němuž došlo 1. 7. 2011.

Celní kontroly jsou namátkové a pouze ve 20kilometrovém pásmu od hranic směrem do vnitrozemí. Komise přesto přislíbila tato opatření monitorovat, v případě potřeby i vysláním vlastních inspektorů na místo. Její předseda José Manuel Durão Barroso vyjádřil obavu z porušování schengenských dohod

i principů volného pohybu zboží a osob v EU. Ještě ostřeji podle očekávání reagoval EP. Předseda frakce EPP Joseph Daul dokonce jako jakousi odvetu navrhl, aby Komise zavedla pro dánské občany cestující do jiných členských zemí EU vízovou povinnost, což je ovšem poněkud absurdní a nepravděpodobná varianta. Předseda S&D Martin Schulz zase vyjadřoval údiv nad tím, že Komise vůči jednostrannému kroku členského státu nepodniká žádná rázná opatření. Podle vyjádření dánské ministryně zahraničí Lene Espersen se ale nejedná o obvyklé pasové kontroly či osobní prohlídky cestujících, kontroly by měly být striktně zaměřeny na boj proti pašování drog či zbraní. Podlé dánské ministryně Dánsko nemá v úmyslu porušovat legislativu EU a prozatím o skutečném zavedení standardních a stálých kontrol na svých hranicích neuvažuje, na hranicích s Německem a Švédskem bylo dislokováno pouze několik desítek celních úředníků.

K návštěvě expertů Komise v Dánsku nakonec 14. 7. 2011 skutečně došlo. Komisařka Cecilia Malmström nakonec v [tiskovém prohlášení](#) zopakovala přetrvávající obavy, zda je posílení kontrol na dánských hranicích skutečně v souladu se schengenským právem i se základními principy svobodného pohybu osob, služeb a zboží. Naproti tomu v případě mimořádných opatření, která zavedly francouzská a italská vláda (týkají se vydávání povolení k pobytu či cestovních dokumentů, v případě Francie i zesílení policejních kontrol) komisařka v [tiskovém prohlášení](#) ze dne 25. 7. 2011 uvedla, že zde k porušení práva nedošlo, byť „duch Schengenu“ ani v tomto případě nebyl plně respektován.

Další vývoj

Evropská rada v závěrech zasedání z června 2011 vyzvala Komisi, aby do září 2011 připravila návrh změn týkajících se schengenského systému. EP však v rezoluci explicitně zdůrazňuje, že podle čl. 77 Smlouvy o EU revidované Lisabonskou smlouvou se na rozhodnutí týkající se hraničních kontrol, azylové politiky a imigrace vztahuje spoleurohodovací procedura. Usnesení dokonce obsahuje „pohrůžku“, že kdyby se Rada pokusila v této věci EP obejít, bude to považováno za porušení primárního práva a EP v takovém případě použije všechny právní prostředky k nápravě.

EP tak dává najevo, že odmítá být z procesu případných legislativních změn týkajících se Schengenu vyřazen. Z usnesení je přitom zřejmé negativní stanovisko EP ke změnám, které by usnadňovaly obnovení hraničních kontrol.

Jaká bude podoba návrhu Komise, je prozatím nejasné. Francie by mohla mít podporu komisařky pro

vnitřní věci Cecilie Malmström pro návrhy, které její ministr Leonetti, jenž se s komisařkou sešel, prezentoval na neformálním zasedání Rady v Sopotech. Na druhé straně samotná schůzka v Sopotech indikovala, že Francie je prozatím ve svých návrzích na radikálnější změny poměrně osamocena, při užití spoleurohodovací procedury je navíc otázkou, zda by takový návrh efektivně nezablokoval právě EP.

Komise představila Evropskou agendu pro integraci státních příslušníků třetích zemí

Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of Regions: European Agenda for the Integration of Third-Country Nationals (COM(2011)455)

Komise 20. 7. 2011 přijala [sdělení](#) „Evropská agenda pro integraci státních příslušníků třetích zemí“. Cílem má být posílení ekonomických, sociálních a kulturních výhod, které migrace do Evropy dle Komise přináší.

Nová agenda pro imigraci by měla přinést nové nástroje k podpoře politiky integrace imigrantů v jednotlivých členských státech.

Současně Komise publikovala vůbec první [souhrnnou zprávu](#) o kvalitativním výzkumu Eurobarometru na téma imigrace a postojů občanů EU i migrantů k této politice (výzkum byl realizován na jaře 2011).

Kontext

Dle údajů zveřejněných Komisí v roce 2010 žilo v EU více než 20 mil. lidí, kteří nebyli občany žádné z členských zemí EU.

Imigrace představuje pro EU dvojsečný problém, který na jedné straně zejm. v živelné a neregulované formě způsobuje četné komplikace. Na straně druhé EU a mnohé její členské státy regulovanou imigraci podporují, a to především z důvodů nepříznivého demografického vývoje v Evropě, který způsobuje zmenšování podílu pracovních sil a snižování poměru mezi obyvatelstvem v produktivním věku a obyvatelstvem starším 65 let. Pracovních sil se tak nedostává zejm. ve zdravotnictví a v pečovatelských službách. Idea, že by tato chybějící pracovní místa měli obsadit imigranti ze zemí mimo EU, není nová.

Aby se předešlo izolaci imigrantů a problémům s jejich začleňováním do nových podmínek (kulturních, socioekonomických ap.) má Komise k dispozici různé nástroje typu integračních modulů, které by měly být přizpůsobovány podmínkám a potřebám

nejen členských států, ale také regionů či jednotlivých měst.

Za tímto účelem Rada v roce 2004 přijala [Společné principy pro politiku integrace přistěhovalců](#).

Pro sledování výsledků integračních politik byly také určeny společné evropské ukazatele; k dalším konkrétním opatřením Komise náleží např. provozování evropské webové sítě na téma integrace přistěhovalců, publikace tematických příruček pro politiky či sociální pracovníky, od roku 2009 se také dvakrát ročně schází Evropské integrační fórum, které má zajišťovat dialog se zástupci občanské společnosti.

V roce 2005 EK publikovala svůj první [Společný program pro integraci](#), ve kterém bylo konstatováno, že dosavadní agenda byla sice splněna, ne vše se však podařilo úspěšně implementovat a navíc došlo i k podstatným změnám politické, ekonomické i sociální reality v EU, čemuž bude nutné přizpůsobit i integrační a imigrační politiku.

Posílení spolupráce v oblasti integrační politiky za účelem výměny znalostí a zkvalitnění příslušných nástrojů po Komisi dále požaduje [Stockholmský program](#). Lisabonská smlouva potom nově dává právní základ pro podporu EU vůči opatřením členských států usnadňujících integraci legálních imigrantů, i zde je však vyloučena harmonizace právních předpisů členských států.

Obsah

„Evropská agenda pro integraci“ se snaží zdůrazňovat především pozitivní stránky a přínosy migrace. Různorodost, kterou imigrace přináší, by podle ní neměla být chápána pouze jako problém, ale naopak jako komparativní výhoda a zdroj dynamiky pro ekonomiku EU. Aby tomu tak bylo, musí být ale dobře zvládnuto řízení imigrace a integrační proces musí být efektivní tak, aby přistěhovalci měli zajištěna všechna práva, ale také stejné povinnosti jako občané EU. Dokument proto zdůrazňuje především potřebu plného zapojení imigrantů do všech stránek společenského života v majoritní společnosti.

Na základě nové agendy by tedy měly být vyvinuty nové, úspěšnější a efektivnější nástroje a mechanismy k podpoře integrační politiky v členských státech, mimo jiné i prostřednictvím zlepšení koordinace a výměny informací na úrovni EU. Klíčovou úlohu by v procesu integrace měly hrát v souladu s principem subsidiarity orgány místní správy.

Podle komisařky pro vnitřní věci Cecilie Malmström jsou zásadními prvky úspěšné integrace naučení jazyka, zajištění přístupu k práci,

vzdělání a schopnost postarat se sám o sebe, což vyplývá i ze zveřejněného kvalitativního průzkumu Eurobarometru. Podle jeho výsledků jak dotazovaní přistěhovalci, tak občané EU identifikují mezi největšími překážkami integrace právě přetrvávající jazykové bariéry a izolaci cizinců v „ghettech“.

Komisařka při prezentaci nové agendy [konstatovala](#), že integrace přistěhovalců v EU nebyla dosud příliš úspěšná, přesto podle ní přistěhovalci přinášejí EU kulturní i hospodářské obohacení, což vyplývá i z šetření Eurobarometru, které probíhalo v březnu a dubnu 2011. Podle [výsledků průzkumu](#) by měl ekonomický přínos imigrace spočívat hlavně v tom, že rozšiřuje spektrum daňových poplatníků, v některých členských zemích byla zdůrazňována i úloha přistěhovalců jakožto pracovní či spotřebitelů síly.

V případě pracovní síly se ale mezi respondenty některých členských států objevilo nejen pozitivní hodnocení (přistěhovalci se často ujímají práce, o niž místní nestojí), ale také obava, že přistěhovalci naopak berou pracovní místa místnímu obyvatelstvu, což částečně souvisí i s vlivem efektů hospodářské krize.

Průzkum byl založen na hloubkových kvalitativních rozhovorech s respondenty rozdělenými do jednotlivých skupin. Skupiny složené z občanů EU jednotlivých členských zemí byly rozděleny podle věku (skupina 18–35 let a skupina 45–70 let), přičemž v rámci těchto dvou kohort se vyskytovali respondenti s odlišným sociálním statutem či vzděláním, převážně však pocházející z městských oblastí. Dále byli ve 14 členských státech včetně ČR dotazováni zástupci přistěhovalců ze třetích zemí. Vždy se jednalo o zástupce těch národností, z nichž do příslušného členského státu přichází nejvíce přistěhovalců (s ohledem na statistiku udělených povolení k pobytu v roce 2009). Také tito respondenti byli rozděleni do 2 skupin, z nichž první tvořili přistěhovalci první a druhé generace, kteří v příslušném státě žijí 5 a více let, druhou potom přistěhovalci, kteří v příslušném státě žijí méně než 3 roky.

Průzkum odhalil relativní shodu v některých názorech přistěhovalců i občanů EU na faktorech, které ovlivňují funkční integraci (většina – na obou stranách – se shodla na potřebě jazykové znalosti, schopnosti nalézt si práci a porozumět místnímu způsobu života, přičemž občané EU kladou větší důraz právě na potřebu naučit se respektovat místní kulturu, než je tomu u samotných přistěhovalců).

Respondenti se dále shodli na tom, že realita má k ideálu, v němž je přistěhovalectví přínosem pro všechny, daleko, a proto je třeba další úsilí ze

strany vlád, samotných přistěhovalců i místní veřejnosti. Zdůrazňována byla především podpora zajištění přístupu k práci a ke vzdělávání s obzvláštním důrazem na výuku jazyka. Zajímavé také bylo, do jaké míry se veřejnost složená z občanů EU shodla se zástupci migrantů na tom, že média jsou do značné míry odpovědná za vytváření i posilování negativních stereotypů. Jak EK, tak vlády členských států by tedy dle průzkumu měly zlepšit schopnost vysvětlit veřejnosti svoji imigrační politiku, jak politiku podpory legální a regulované migrace, tak politiku boje proti imigraci ilegální.

Další vývoj

Vzhledem k tomu, že i v současnosti platný základ primárního práva, tedy Lisabonská smlouva, vylučuje v příslušné oblasti harmonizaci práva, budou se aktivity Komise omezovat pouze na koordinační a podpůrnou činnost ve vztahu k aktivitám, které mají probíhat nejen na úrovni EU, ale také na úrovni regionální, lokální či v režii NGO (typu jazykových kurzů, vzdělávacích programů atd.).

Za tímto účelem chce EK úzce spolupracovat nejen s regionálními a místními úřady, ale také s Výborem regionů, evropskými sítěmi měst ap.

Dalšími nástroji, které mají být vyvíjeny, jsou tzv. evropské moduly, které mají být přizpůsobovány podmínkám konkrétních členských států, regionů či měst. Komise hodlá také ve spolupráci s členskými státy dále monitorovat vývoj situace přistěhovalců prostřednictvím stanovených společných indikátorů, jako jsou zaměstnanost, vzdělání, občanské aktivity ap., které by měly umožnit přístup k datům, jež je možné porovnávat a vyhodnocovat s ohledem na různou situaci v jednotlivých členských státech.

REGIONÁLNÍ POLITIKA

Poslanci podpořili novou politiku soudržnosti po roce 2013

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. července 2011 o páté zprávě Komise o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013

Plénium EP přijalo 5. 7. 2011 poměrem 506:48: 101 zprávu Markuse Piepera (EPP) o kohezní politice.

Kontext

Komise každé 3 roky zveřejňuje [zprávu](#) o pokroku učiněném v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti. V listopadu 2010 prezentovala již pá-

tou zprávu. Věnovala se jednak evaluaci stávajícího stavu z hlediska přetrvávajících rozdílů na regionální úrovni, jednak tomu, jak kohezní politika přispívá k cílům stanoveným ve strategii Evropa 2020.

Ještě důležitější však bylo plánované zaměření zprávy na budoucnost kohezní politiky po roce 2013, kdy se počítá s omezeným počtem priorit a zacílením i na nové problémy, kterým regiony v rámci EU čelí (více v příspěvku „Rada nepřijala společnou pozici k politice soudržnosti“, [Monitoring únor 2011](#), a v příspěvku „EP chce efektivní a pružnou kohezní politiku“, [Monitoring červen 2011](#)).

Tématu kohezní politiky se hodlá intenzivně věnovat také polské předsednictví (viz níže).

Obsah

Většina poslanců hlasovala pro vytvoření nové kategorie regionů s HDP v rozmezí 75–90 % průměru EU. To jsou ty, které se již ze statistického hlediska nemohou kvalifikovat mezi regiony spadající pod 75 % průměru HDP EU a budou postupně ztrácet nárok na strukturální podporu, zároveň ale nedosahují 90 % průměru HDP v EU. Takových regionů má být v EU celkem 51, přičemž až 49 z nich se nachází v rámci EU-15 (většinou v Německu, Francii, Řecku, Španělsku, Itálii či ve Velké Británii; v rámci EU-12, tj. tzv. nových členských států, jsou jimi jen ostrovní stát Malta a polské Mazowiecké vojvodství).

V současné době platný systém „phasing-out“ bude během příštích 7 let změněn na vyrovnanější strukturální pomoc těmto právě těmto regionům.

Poslanci také potvrdili záměr posílit přeshraniční spolupráci a zvýšit alokaci prostředků ze současných 2,5 % na 7 % z rozpočtu politiky tak, aby se zlepšila dopravní infrastruktura.

Poslanci se shodli, že zdroje v rámci Cíle 2 (regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost) by měly být použity na konkrétní cíle, jako je podpora SME, místní podnikání, vzdělávání ap. Tematické priority se budou lišit podle vyspělosti, resp. zaostalosti daného regionu.

Poslanci také zdůraznili, že Evropský sociální fond (ESF) musí zůstat součástí kohezní politiky EU, neboť se podílí na podpoře menších projektů lokálního charakteru. Komise by podle EP měla zjednodušit byrokracii a umožnit snáze čerpat peníze. Inspekce by měly provádět členské státy; Komise by měla kontrolovat pouze jejich inspekční procedury.

Polsko oznámilo svůj záměr soustředit se během svého předsednictví na kohezní politiku poslancům ve výboru REGI 12. 7. 2011. Oficiální

i neformální jednání se budou týkat mj. programu URBACT, makro-regionálních strategií, budoucnosti zemědělských oblastí, teritoriálního rozsahu ESF a pravidel budoucího fungování strukturálních fondů.

Polsko jako první v historii také organizuje formální jednání ministrů pro regionální rozvoj v rámci Rady GAC 18. 12. 2011.

Další vývoj

V září 2011 by měla Komise předložit balík legislativních návrhů, které by měly obsahovat obecná i konkrétní pravidla pro sociální, kohezní a regionální rozvojové fondy a pro teritoriální spolupráci. Na konci roku 2011 tato iniciativa pravděpodobně vyústí v předložení společné rámcové strategie pro všechny fondy.

SPOTŘEBITELÉ

EP stvrdil kompromis týkající se návrhu o nutričním značení potravin

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (KOM(2008)40)

Plénium EP 6. 7. 2011 [stvrdilo](#) poměrem 606:46: 26 neformální kompromis dosažený se zástupci Rady stran návrhu o nutričním značení potravin.

Kontext

Návrh předložený Komisí v lednu 2008 má za cíl revizi 2 směrnic týkajících se (formy i obsahu) značení potravin: [č. 90/496](#) a [č. 2000/13](#) (a zrušení dalších 6 norem: [směrnice č. 87/250](#), [č. 94/54](#), [č. 1999/10](#), [č. 2002/67](#) a [č. 2004/77](#) a [nařízení č. 608/2004](#)).

Příslušný výbor (ENVI) se textem poprvé zabýval v březnu 2010 (více v příspěvku „ENVI: Informace o nutriční hodnotě potravin ve formě ‚semaforů‘ nebudou“, [Monitoring března 2010](#)), plénium EP [zprávu](#) Renaty Sommer přijalo v prvním čtení v červnu 2010 (více v příspěvku „EP: Nutriční hodnota v podobě ‚semaforů‘ na obalech potravin nebude“, [Monitoring červen 2010](#)). Členské státy signalizovaly společnou pozici, odlišnou od EP, v prosinci 2010 (více v příspěvku „Členské státy dospěly ke své pozici k otázce nutričního značení“, [Monitoring prosince 2010](#)) a přijaly ji v únoru 2011 (více v příspěvku „Rada završila první čtení návrhu týkajícího se nutričního značení potravin“, [Monitoring únor 2011](#)). Negociace před druhým čtením mezi Radou a EP byly zahájeny v květnu 2011 (více v příspěvku „ENVI připravil pozici EP pro druhé čtení návrhu týkajícího se nutričního zna-

čení potravin“, [Monitoring duben 2011](#)) a završeny v červnu 2011 (více v příspěvku „EP a Rada dosáhli kompromisu stran návrhu o nutričním značení potravin“, [Monitoring červen 2011](#)).

Obsah a sporné body

Dojednaný kompromis má [následující parametry](#) (více také [zde](#) a [zde](#)):

1. Na balených potravinách budou muset být vždy zřetelně (např. v tabulce, ale ne nutně na přední straně obalu) vyjádřeny (v množství na 100 g, na 100 ml, na porci, popř. v procentech „referenčního příjmu“/doporučené denní dávky) tzv. nutriční informace – energetická hodnota a obsah tuků, nasycených tuků, uhlohydrátů, bílkovin, soli a cukru (uvedení obsahu jiných ingrediencí, stejně jako uvedení daných informací jinou, z hlediska spotřebitele přehlednější formou, bude fakultativní)
2. Země původu bude muset být nově uvedena na obalu čerstvého vepřového, jehněčího, kozího a drůbežího masa a všude tam, kde existuje možnost, že spotřebitel nebude mít dostatek informací (dnes se daný požadavek vztahuje jen na čerstvé hovězí, čerstvé ovoce a zeleninu, med a olivový olej; Komise by do 2 let od vstupu nové normy v platnost měla předložit zprávu o jeho potenciálním rozšíření na maso coby surovinu pro přípravu dalších potravin a do 3 let na veškeré maso, mléko, nezpracované potraviny a výrobky, které jsou z min. 50% složeny z jedné suroviny; ústupek EP)
3. K otázce značení obsahu (podle EP zdraví škodlivých) trans tuků v potravinách vypracuje Komise do 3 let zprávu, popř. rovnou předloží legislativní návrh, jak na používání trans tuků spotřebitele upozornit (pokud jejich používání nenavrhne rovnou zakázat; ústupek EP)
4. Otázka, zda by mělo být na obalech potravin uvedeno, že použité maso bylo získáno porážkou bez omráčení (z náboženských či jiných důvodů), by měla být řešena v budoucnu, ovšem na požadavek EP vždy striktně v kontextu zachování základní premisy „pohody zvířat“ (animal welfare; ústupek EP)
5. Nové nařízení by se kromě většiny nebalených potravin nemělo vztahovat (s výjimkou těch potravin, které obsahují alergenů) na alkoholické nápoje s obsahem alkoholu nad 1,2% (včetně míchaných nízkoalkoholických nápojů, tzv. alcopops), na potraviny prodávané na soukromých akcích, na potraviny ručně vyrobené a na potraviny v obalech, jež nejsou větší než 25 cm² (do 3 let od vstupu nařízení

v platnost by [měla](#) Komise uveřejnit zprávu o potenciálním zahrnutí všech alkoholických nápojů do rámce směrnice; více viz Příloha V poslední verze návrhu; ústupek Rady)

6. Na obalech potravin by mělo být zvýrazněným písmem uvedeno, zda obsahují nějaké alergeny, postačí nicméně, že daná informace bude figurovat coby součást seznamu všech ostatních ingrediencí (ústupek Rady)
7. Informace na potravinách musí být „čitelné“, tj. musí být napsány kontrastním písmem o velikosti alespoň 1,2 milimetru (v případě obalů do 80 cm² 0,9 milimetru, v případě obalů do 25 cm² není třeba uvádět nutriční informace, v případě obalů do 10 cm² postačí jen název výrobku, potenciální alergeny, hmotnost/objem a datum trvanlivosti/spotřeby; ústupek Rady)

Nad rámec uvedených bodů si EP „vymohl“, aby všechny balené potraviny byly na trh uváděny tak, aby jejich obal v žádném případě nemátl spotřebitele. Mělo by se více využívat obrazových informací, obal by neměl vzbuzovat dojem, že jde o jinou potravinu, popř. o potravinu, od níž se očekává, že obsahuje nějakou konkrétní surovinu (a přitom je tomu naopak), v případě obsahu rostlinného oleje by mělo být na obalu potraviny uvedeno, o jaký olej přesně jde (olivový, palmový, slunečnicový ap.). Totéž se týká potravin obsahujících směs různých mas nebo ryb.

Výsledek hlasování EP přivítali jak zástupci producentů (např. Food and Drink Europe), tak spotřebitelů (např. BEUC). Výjimku v tomto směru představovala pouze komunistická frakce v EP.

Další vývoj

Rada by měla o dojednaném kompromisu hlasovat (kvalifikovanou většinou) patrně v září 2011 (Coreper kompromis [stvrdil](#) hlasováním již 22. 6. 2011).

Bude-li norma přijata, měla by být – po uveřejnění v Úředním věstníku EU – implementována do 3 let, v případě pravidel týkajících uvádění požadovaných nutričních informací na obalech potravin do 5 let (pokud ovšem budou informace o nutričních hodnotách na potravinách dobrovolně dříve, pak budou muset novým pravidlům odpovídat nejpozději po 3 letech).

VNITŘNÍ TRH

EP: investory je třeba odškodňovat víc

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES o systémech pro odškodnění investorů (KOM(2010)371)

Plénum EP 5. 7. 2011 [přijalo](#) poměrem 566:17: 88 [zprávu](#) Olleho Schmidta týkající se revize směrnice o systémech pro odškodnění investorů.

Kontext

Návrh, jež Komise předložila v červenci 2010 v rámci komplexního balíku „na posílení důvěry ve finanční služby“, by měl revidovat [směrnici č. 97/9](#) s cílem doplnit řadu ad hoc kroků provedených bezprostředně po vypuknutí finanční krize v roce 2008 (více v příspěvku „Komise předložila ‚balík na posílení důvěry ve finanční služby‘“, [Monitoring červenec / srpen 2010](#)).

K související otázce týkající se systémů pojištění vkladů se v květnu 2011 vyjádřil výbor ECON. Podpořil, aby banky v EU do 15 let ručily za vklady svých klientů až do výše 100 tis. € (více v příspěvku „ECON: Za 15 let budou bankovní vklady garantovány až do výše 100 tis. €“, [Monitoring květen 2011](#)).

Obsah

K odškodnění investorů, resp. klientů využívajících investičních služeb, by mělo dojít v případě, že dotčená investiční firma investorovi nevrátí jeho aktiva z důvodu zpronevěry, zanedbání správcovských povinností (např. když pro ni správu špatně provádí jiný subjekt) či z důvodu provozních pochybení. Vše komfortněji, rychleji a s vyšší mírou právní garance.

Odškodnění by se mělo uskutečnit nejpozději do 9 měsíců (oproti současným 3–4 letům), nemělo by ale (z pochopitelných důvodů) suplovat ochranu proti investičním rizikům jako takovým. Výše náhrady by se měla zvýšit z 20 tis. € na 50 tis. € (zpravodaj původně požadoval „srovnání“ s návrhem o systémech pojištění vkladů na 100 tis. €). Zároveň by mělo dojít ke zpřehlednění stávajících 39 systémů odškodnění investorů, které dnes v EU existují.

Další vývoj

Po završení prvního čtení v EP by se měla návrhem zabývat Rada.

Dlouhodobě se ale ví, že ne všechny členské státy jej podporují, zvláště když zpravodaj avizoval, že se s polským předsednictvím znovu pokusí o navýšení

částky k odškodnění investorů na uvedených 100 tis. €. Proto je otázka, kdy a s jakým výsledkem nakonec Rada svůj společný postoj přijme.

Komise uveřejnila návrhy na implementaci dohody Basel III v EU

Proposal for a Directive of the European parliament and of the Council on the access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms and amending Directive 2002/87/EC of the European Parliament and of the Council on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate (COM(2011)453)
Proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council on prudential requirements for credit institutions and investment firms (COM(2011)XXX, [Part I](#), [Part II](#), [Part III](#))

Komise 20. 7. 2011 [přeložila](#) balík 2 rozsáhlých návrhů (celkem čítají 691 stran!), jež by měly v EU implementovat tzv. dohodu Basel III, výstup Basilejského výboru pro bankovní dohled ze září 2010.

Kontext

Basilejský výbor pro bankovní dohled v září 2010 [oznámil](#), že finanční instituce (zejm. banky působící primárně mezinárodně) by měly mezi lety 2013–2015 kvůli zvládnání potenciálních krizí navýšit své rezervy z 2,5% alespoň na 7%, aby do budoucna nebylo nutné je saturovat z veřejných prostředků (Komise v dané souvislosti dosud schválila státní podporu finančním institucím ve výši 4,1 bil. €, z čehož více než 2 bil. € byly alokovány v letech 2008–2009).

Doporučení záhy získalo podporu G20, přičemž EU (Komise) dala najevo, že hodlá být ještě „ambicióznější“, kupř. pokud jde o sankce za nedodržení předepsaných požadavků nebo tím, že Basel III uplatní na všechny banky a investiční společnosti působící na jejím území – ne však na pojišťovny a investiční *fondy* („mezní případy“, kdy banky tvoří konglomerát např. s pojišťovnami, by měla řešit revize [směrnice č. 2002/87](#), tzv. FICOD Directive, patrně v roce 2012).

V pozadí stojí mj. i snaha Komise dosáhnout situace, kdy banky budou samy dostatečně silné, aby nepodléhaly destabilizaci po negativním hodnocení nějakou (americkou) ratingovou agenturou (více v příspěvku „EP podporuje vznik unijní ratingové agentury“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2011](#)), popř. aby snáze procházely tzv. zátěžovými testy (výsledky historicky druhého „stress testu“ bank

v EU, realizovaného z titulu [nařízení č. 1093/2010](#), byly uveřejněny 15. 7. 2011; viz výše).

Komise tvrdí, že ideální stav nastane, pokud Basel III implementují (alespoň) všechny země G20. Minimálně s USA vede v tomto směru dialog – na platformě [EU-US Financial Markets Regulatory Dialogues](#).

Obsah

Komise si od implementace dohody [Basel III](#) v EU slibuje, že banky v Evropě budou „silnější a zodpovědnější“, tj. že navýšením rezerv (sumárně o 460 mld. € od 1. 1. 2013 do 1. 1. 2019) dojde (1) k posílení odolnosti celého bankovního sektoru v EU (celkem cca 8300 bank, z čehož 13% jsou družstevní záložny), (2) ke snížení eventuality propuknutí jeho vážné krize až o 70%, (3) ke zvýšení HDP EU o 0,3–2 procentní body ročně, přičemž (4) bude zajištěno, že banky budou i nadále „financovat hospodářskou aktivitu a růst“ (reálná evropská ekonomika je v porovnání např. s americkou výrazně závislá na bankovních úvěrech).

Konkrétně balík po bankách v EU (jež údajně vlastní až 53% světových aktiv) požaduje, aby měly v držení více kvalitnějšího kapitálu (Basel III určuje 14 kritérií na takový kapitál; srov. čl. 26 návrhu nařízení), aby mohly samy odolávat budoucím otřesům (dle odhadu MMF dosáhly ztráty evropských bank spjaté s krizí v letech 2007–2010 téměř 1 bil. €, což činí přibližně 8% HDP EU). Současně s tím by se měl posílit i dohled příslušných národních i unijních orgánů (EBA) nad bankovními rezervami, včetně např. zohlednění genderových kritérií v jeho rámci. Výsledkem by měl být jednotný soubor pravidel slučující všechny relevantní právní předpisy EU, zejm. [směrnice č. 2006/48](#) a [č. 2006/49](#) o kapitálových požadavcích (tzv. CRD Directives; obě ve znění pozdějších revizí), a omezující až na některé výjimky kompetence členských států (konkrétně by mělo tento soubor pravidel reprezentovat nové nařízení; viz také [zde](#) a [zde](#); jednou z uvedených výjimek by měla být možnost členských států uvalit přísnější kapitálové požadavky na finanční instituce poskytující úvěry na bydlení).

Návrh přímo použitelného nařízení upravuje způsob provádění činností úvěrových institucí. Má ambici zavést např. ukazatel krytí jejich likvidity (v roce 2015) či napříč EU srovnatelný koeficient zadluženosti (kolik prostředků si finanční instituce může půjčit za účelem generování zisku; v roce 2018). Mimoburzovní deriváty by měly banky likvidovat prostřednictvím tzv. centrálních protistran (více v příspěvku „Deriváty, krátký prodej a swapy

úvěrového selhání čeká regulace“, [Monitoring září 2010](#)).

Návrh směrnice věcně úzce navazuje na aktuální směrnice č. 2006/48 a č. 2006/49. Zavádí např. nové požadavky na zvýšení efektivity dohledu správních rad i dohledových orgánů nad riziky bank. Rovněž definuje „odrazující, účinné a efektivní“ sankce v případě porušení nových pravidel (až do výše 10 % ročního obrátu dané finanční instituce). Kapitálové rezervy by banky měly (vedle minimálních 8 % kapitálových požadavků poměřovaných rizikovostí aktiv dané finanční instituce) udržovat dvojí: 1. rezerva stejná pro všechny banky v EU (Capital Conservation Buffer; 2,5 %; rezerva budovaná za příznivých ekonomických okolností s cílem překonat potenciální obtíže trvající v řádu let; v případě jejího nenaplnění by měla být finanční instituce omezena při vyplácení dividend a bonusů), 2. „proticyklická“ rezerva určená na úrovni členských států (0–2,5 %; rezerva by měla být příspěvkem dané finanční instituce stabilitě bankovního sektoru daného členského státu jako celku; v případě jejího nenaplnění by měla být finanční instituce obdobně jako v předchozím případě omezena např. při vyplácení bonusů či při poskytování fakultativních příspěvků na penzijní připojištění svých zaměstnanců).

Sporné body

Kritika předložených návrhů se vede po 2 liniích. Členské státy typu Velké Británie odmítají omezení práva intervenovat na svém bankovním trhu, organizace reprezentující banky (např. EBA, EBF) odmítají restriktivní kritéria jdoucí nad rámec dohody Basel III. Tvrdí, že nové podmínky bankám zneumožní poskytovat všechny dosavadní služby (zejm. úvěry malým a středním podnikům), minimálně ne ve stejné míře.

Další kroky

Komise předpokládá, že Rada a EP budou schopny přijmout oba návrhy en bloc během roku 2012, aby se mohly nové normy začít uplatňovat od 1. 1. 2013.

Komise chce usnadnit vymáhání přeshraničních dluhů

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council Creating a European Account Preservation Order to facilitate cross-border debt recovery in civil and commercial matters ([COM\(2011\)445](#))

Komise 25. 7. 2011 uveřejnila návrh nařízení, které by mělo usnadnit vymáhání přeshraničních dluhů.

Kontext

Stávající legislativní právní rámec (v členských státech EU) je podle Komise komplikovaný a „podvodníkům“ (termín z [tiskové zprávy](#) Komise) umožňuje „převádět peníze z jednoho členského státu do druhého a schovávat si je na více účtech v mnoha zemích“.

Nové nařízení by mělo právě toto změnit – a ušetřit (malým a středním) podnikům, občanům-spotřebitelům, nakupujícím zejm. na internetu, či např. rodičům, jimž bývalí partneři z uvedených důvodů neplatí výživné (více [zde](#)), minimálně 600 mil. € ročně (cca 2,6 % obrátu firem v EU).

Obsah

Nové nařízení by mělo do legislativy EU zavést „evropský příkaz k obstavení účtů“, díky němuž by měli moci věřitelé získat *možnost* zajistit dlužnou částku na účtu dlužníka napříč EU dle jednotných pravidel.

Způsob vymáhání vnitrostátních pohledávek by se (prozatím) měnit neměl. Měl by tedy vzniknout výhradně nástroj řešící relevantní „přeshraniční“ situace. Navíc by mělo jít pouze o „prozatímní opatření“ v tom smyslu, že věřitel bude muset pro získání prostředků (splacení dluhů) získat rovněž právoplatný rozsudek soudu v souladu s vnitrostátní právní úpravou, popř. bude muset využít některého z tzv. zjednodušených řízení, např. evropské řízení o drobných nárocích dle [nařízení č. 861/2007](#) (lze jej uplatnit od roku 2009 na všechny přeshraniční nároky do 2 tis. €).

Z hlediska dlužníka by mělo dojít k tomu, že mu budou prostředky kdekoli v EU zablokovány, po zohlednění situace (prizmatem příslušné národní legislativy) ale ne nutně všechny. Nařízení by také nemělo umožnit jejich bezprostřední vyplacení komukoli dalšímu. Rovněž by mělo zakotvit opravná opatření, pokud se prokáže, že dlužník byl věřitelem nařčen neoprávněně.

Na druhou stranu evropský příkaz k obstavení účtů by měl být vydáván výhradně ex parte (jednostranně), tj. aniž by o tom dlužník věděl, čímž se, jak tvrdí Komise, dosáhne „překvapivého účinku“.

Sporné body

Jako neproblematičtější se v tuto chvíli jeví souhlas členských států s požadavkem na zpřístupnění informací o bankovních účtech dlužníků napříč EU (Komisí požadovaná nedílná součást evropského příkazu k obstavení účtů) a očekávané zvýšení administrativních nákladů pro banky, což kritizuje např. EBF.

Další vývoj

Rada a EP se budou návrhem zabývat nejdříve na podzim 2011.

Jeho přijetí by mělo podléhat proceduře spolurozhodování. Výsledná norma by se neměla vztahovat na Velkou Británii, Irsko a Dánsko, jež od přijetí Maastrichtské smlouvy disponují výjimkou.

ZEMĚDĚLSTVÍ**Komise zveřejnila zelenou knihu o propagaci evropských zemědělských výrobků**

Zelená kniha o propagačních a informačních opatřeních na podporu zemědělských produktů: strategie propagace chutí Evropy s vysokou evropskou přidanou hodnotou (KOM(2011)436)

Komise 14. 7. 2011 zveřejnila [zelenou knihu](#) týkající se strategie na podporu zemědělských výrobků vyrobených v EU. O tom, jak nejlépe informovat a přesvědčovat spotřebitele, aby kupovali zemědělské a potravinářské produkty vyrobené v EU, byla současně zahájena [veřejná konzultace](#).

Kontext

Pravidla týkající se informování spotřebitele o zemědělských a potravinářských produktech vyrobených ve Společenství a jejich propagace vznikla v rámci SZP již v 80. letech 20. století. V souladu s existujícím [nařízením č. 3/2008](#) o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích je kupř. od roku 2007 poskytována na propagaci produktů z EU každoroční finanční podpora pohybující se okolo 50 mil. €.

Informační a propagační programy, které jsou většinou zaměřeny na vnitřní trh EU (jen asi 8 % těchto programů se týká propagace výrobků EU také ve třetích zemích) bývají většinou 3leté (ale není to pravidlem) a musí je spolufinancovat také členské státy či zúčastněné organizace (např. producentské).

5. 7. 2011 kupř. Komise [schválila](#) 26 jedno- až tříletých programů, které se týkají 13 členských států (z „nových“ členů jsou mezi nimi např. Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Litva či Slovensko, ČR nikoli). Jejich cílem má být informovat o zemědělských produktech vyrobených v EU a podporovat jejich prodej. Celkový rozpočet těchto programů přesahuje 75 mil. €, EU z nich zafinancuje pouze cca 50 % (37,6 mil. €). Příslušné propagační programy se týkají přede-

vším vína, ovoce a zeleniny, produktů zahradnictví, mléčných produktů, olivového oleje či masa a dále produktů ekologického zemědělství a výrobků nesoucích některou z ochranných značek (PDO, PGI, TSG).

Peníze jsou určeny především na financování PR programů, kampaní, které mají zdůrazňovat přednosti produktů z EU, zejm. s důrazem na jejich kvalitu, bezpečnost, nutriční hodnoty, „přátelský“ vztah k životnímu prostředí či pohodě zvířat atd. Zde je třeba zdůraznit, že má jít čistě o propagaci produktů EU, nikoli domácí produkce členských států.

Komisař pro oblast zemědělství a rozvoje venkova Dacian Ciolos navíc [navrhl](#) další částkou ve výši 15 mil. € podpořit propagační programy producentských organizací, které by byly zaměřeny na propagaci čerstvého ovoce a zeleniny na trhu EU i na trzích vně EU.

Má jít o určitou kompenzaci obtíží a ztrát, do kterých se odvětví dostalo pod vlivem kauzy epidemie bakterie E.coli, která způsobila pokles poptávky po některých druzích především čerstvé zeleniny.

Producentské organizace mají příslušným úřadům ve členských státech do 16. 8. 2011 předložit své programy, z nichž členské státy vyberou seznam, jenž předloží do 15. 9. 2011 Komisi. Do 15. 11. 2011 by potom mělo být známo, které programy EK vybrala ke spolufinancování.

Vedle těchto propagačních programů, které mají být realizovány na národní úrovni, Komise sama 19. 7. 2011 spustila vlastní [propagační kampaň](#) pod heslem „Jídelníček pro toto léto: ovoce, zelenina a ještě více zeleniny“, jejímž cílem má být obnova důvěry spotřebitelů v ovoce a zeleninu vyprodukované v EU.

Obsah

Zelená kniha publikovaná 14. 7. 2011 má především tvořit podklad pro zahájení veřejné konzultace a diskusi o budoucí podpoře těchto programů, které mají sloužit k propagaci zemědělských produktů z EU.

Nadále má být důraz kladen především na kvalitu, tradici a přidanou hodnotu těchto zemědělských a potravinářských výrobků. Komisař Ciolos při prezentaci dokumentu [zdůrazňoval](#) ohled na ochranu zdraví spotřebitele a v té souvislosti dodržování přísných pravidel týkajících se bezpečnosti potravin či environmentálních podmínek, které mají dávat produktům z EU výhodu v konkurenci s jinými produkty. Poukaz na ochranu spotřebitele je častým argumentem i při obhajobě některých regulačních mechanismů SZP. Ránu pro tyto argumenty ale často znamenají kauzy týkající se kontaminace zemědělské produkce a potravinářských výrobků nebez-

pečnými látkami. Vedle již zmíněné epidemie E.coli, kterou EU řešila na přelomu května a června 2011, lze připomenout kontaminaci německého masa a vajec nebezpečnými dioxiny, která vešla ve známost na počátku roku 2011. Existence společného trhu se zemědělskými a potravinářskými produkty ve spojení s medializací činí i z lokálních případů záležitosti širšího dosahu, které se ve výsledku dotýkají několika členských států. Nicméně právě na důrazu na výše zmíněnou přidanou hodnotu evropského zemědělského a potravinářského odvětví je publikovaná zelená kniha založena. Zdůrazňuje též důležitost těchto odvětví pro vytváření pracovních míst.

Samotný dokument je rozdělený do 4 částí, které se vedle „evropské“ přidané hodnoty příslušné politiky věnují cílům a opatřením pro vnitřní trh, včetně místních a regionálních trhů, cílům a opatřením pro světové trhy a otázkám týkajícím se řízení příslušných aktivit.

Zelená kniha obsahuje celkem 16 otázek určených spotřebitelům, výrobcům, distributorům, zástupcům příslušných úřadů a dalším zainteresovaným skupinám, jejichž reakce na příslušné návrhy (stran priorit, konkrétní podoby propagace ap.) jsou očekávány.

Dokument konstatuje také slabiny stávající strategie EU v oblasti propagace zemědělských a potravinářských produktů. Především jde o limitovaný záběr propagace vně EU, na niž podle zelené knihy dosud nebyl kladen dostatečný důraz.

Zahrnuta je také otázka týkající se programů, na nichž se podílí více zemí a z pochopitelných důvodů též otázka, jak více podpořit programy „s širším evropským rozměrem“. Podle dokumentu jsou právě iniciativy týkající se více členských států či více produktů najednou nedostatečně podporovány, v některých případech jsou ale i příliš komplexní a komplikované pro realizaci.

Dle zelené knihy je také záběr těchto programů z geografického hlediska nerovnoměrný, nejsou dostatečně využity kapacity všech členských států a nedostatečně je pokryta rozmanitost různých produktů.

Žádoucí by proto mělo být nejen spotřebitele lépe informovat o tradičních produktech, ale také o nových výrobcích, výrobcích s vysokou přidanou hodnotou a zdůrazňovat rozmanitost produktů napříč EU.

Ve vztahu ke třetím zemím by se EU podle Komise měla soustředit na otevírání a rozvoj nových trhů při vyjednávání o nových mezinárodních dohodách a na podporu takových kampaní, které cílí přímo na spotřebitele a další relevantní skupiny v třetích zemích či na evropské producenty, jejichž export má být podpořen.

ES/EU byla po desetiletí významným exportérem některých zemědělských komodit, v jejichž produkci Společenství za léta existence SZP dosáhlo nejen soběstačnosti, ale i významných přebytků. Tento stav byl ovšem velmi často způsobován štedrou finanční podporou produkce a subvencovaným vývozem. Dnes je EU pod tlakem WTO nucena rozloučit se s vývozními subvencemi a podporami přímo svázanými se zemědělskou produkcí. Pozice EU jakožto masivního producenta a exportéra některých produktů by se tedy měla změnit v pozici aktéra, který je schopen konkurovat nikoli kvantitou (což je bez masivních dotací vzhledem ke klimatickým i jiným podmínkám Evropy u řady produktů nemožné), ale kvalitou a rozmanitostí nabízených produktů reprezentujících nikoli jen EU jako takovou, ale i její členské státy. Tato změna je ovšem pro některé velké producenty a exportéry především ze „starších“ členských zemí zvyklých na subvenční politiku někdejšího Společenství obtížněji stravitelná.

Postoj ČR

Komisař Ciolos prezentoval zelenou knihu již i zástupcům členských států – na [jednání Rady](#) 19. 7. 2011. Ministerstvo zemědělství ČR [reagovalo](#) výzvou všem zainteresovaným subjektům v ČR, aby se do veřejné konzultace zapojily.

ČR také patřila k zemím, které požádaly v souvislosti s krizí sektoru ovoce a zeleniny pod vlivem kauzy výskytu bakterie E.coli o kompenzaci za nesklizené produkty a stahování přebytečné zeleniny z trhu, především okurek a hlávkového salátu, kterým se spotřebitelé do značné míry i pod vlivem mediálních informací vyhýbali. ČR zažádala o částku ve výši 6,4 mil. Kč. 28. 7. 2011 potom EK [rozhodla](#) o přiznání kompenzace českým producentům zeleniny ve výši téměř 262 tis. €. Jde tedy o částku rovnající se českému požadavku.

Náhrada za neprodejné produkty, které musely být staženy nebo vůbec nebyly sklizeny, se v ČR týká pouze producentů okurek a salátu, platby by měly být producentům, kteří požádali o podporu (SZIF celkem evidoval 10 žádostí od 7 žadatelů), uhrazeny do 15. 10. 2011.

Další vývoj

Veřejná konzultace k zelené knize je otevřena do 30. 9. 2011.

Po zhodnocení jejích závěrů má následovat impakto- vá studie (tzv. hodnocení dopadu), kterou by Komise měla publikovat pravděpodobně v březnu 2012.

V létě 2012 se potom očekává vydání příslušného sdělení, které má být již následováno konkrétními legislativními návrhy, s jejichž implementací se počítá v letech 2014–2015.

EP schválil usnesení umožňující členským státům zakázat či omezit pěstování GMO

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 2001/18/ES, pokud jde o možnost členských států zakázat či omezit pěstování geneticky modifikovaných organismů na jejich území (KOM(2010)375)

EP na plenárním zasedání 5. 7. 2011 přijal poměrem 548:84:31 [usnesení](#) ke zprávě Corinne Lepage. Zpráva se týkala návrhu nařízení, kterým se Komise rozhodla změnit dosud platnou směrnici č. 2001/18. Členské státy by podle návrhu měly mít právo zakázat nebo omezit pěstování GMO na svém území.

Kontext

Komise v červenci 2010 přijala balík návrhů, který obsahuje [sdělení](#), podle něhož by rozhodujícím aktérem v oblasti pěstování GMO měly být členské státy, [doporučení](#) týkající se národních norem pro koexistenci GMO a konvenčního zemědělství a [návrh nařízení](#), kterým se mění stávající [směrnice č. 2001/18](#) o záměrném uvolňování GMO do životního prostředí, pokud jde o možnost členských států omezovat či zakázat pěstování GMO na svém území.

Komise navrhuje, aby rozhodnutí o povolení či zákazu pěstování GMO spočívalo na úrovni členských států, text se však vztahuje pouze na GM plodiny autorizované na úrovni EU. Komise přistupuje též k posílení kritérií, která byla stanovena v rámci [doporučení](#) z roku 2003, jež se týká rámcových směrů pro národní strategie zajišťující koexistenci GM plodin s produkty konvenčního a ekologického zemědělství. Členské státy tak budou mít možnost zakázat pěstování GMO na rozsáhlých částech svého území (oblasti bez GMO), aby tak zabránily náhodné kontaminaci produktů konvenčního či ekologického zemědělství (více v příspěvku „Komise: O omezení či zákazu GMO mají rozhodovat členské státy“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#), a v příspěvku „Problémy politiky EU v oblasti GMO“, [Monitoring září 2010](#)).

Zatímco Rada při projednávání těchto návrhů často kriticky poukazovala na možné problémy týkající se slučitelnosti s pravidly WTO či vyjadřovala obavy o dopad nových norem na vnitřní trh (více v příspěvku „Rada má pochybnosti o nových návrzích Komise v oblasti GMO“, [Monitoring říjen 2010](#)), EP signalizoval svoji podporu návrhům Komise již prostřednictvím hlasování výboru ENVI o [návrhu zprávy](#) Corinne Lepage, které se odehrálo v dubnu 2011

(více v příspěvku „EP: Podpora návrhům Komise ohledně GMO, [Monitoring duben 2011](#)).

Obsah

V souladu se zprávou Corinne Lepage mohou členské státy zakázat pěstování GMO na svém území či na části svého území s odvoláním na důvody, které se týkají životního prostředí, k nimž mohou patřit odolnost GM plodin vůči pesticidům, ochrana biologické rozmanitosti, ale i jen poukaz na nedostatek údajů týkajících se potenciálních negativních dopadů, které by pěstování příslušné GM plodiny mohlo mít na životní prostředí. EP dokonce shledává, že dostatečně legitimním důvodem pro zákaz GMO by mohly být i důvody socioekonomické, např. možnost nekontrolované kontaminace produktů konvenčního či ekologického zemědělství, která by v příslušné oblasti mohla ohrožovat tradiční zemědělskou produkci.

Všechny členské státy by proto měly přijmout příslušná opatření, která by této kontaminaci zabránily, což je v praxi poněkud sporný požadavek. Osoby odpovědné za takový incident by dle usnesení EP měly dokonce čelit finančním postihům, což by opět měly zajistit členské státy.

V souladu s původními návrhy Komise – a oproti současné praxi – by ovšem nemělo být přípustné, aby členské státy zakázaly GMO z čistě zdravotních důvodů, protože by se tak EU mohla dostat do sporů na půdě WTO.

Členové WTO, kteří náleží k producentům GMO i GM osiva dlouhodobě poukazují na to, že snaha EU a některých členských států omezovat dovoz či pěstování GMO je spíše umělá a zneužívá ochrany zdraví spotřebitelů k zavedení opatření, jež netarifním způsobem omezují obchod anebo konkurenci v odvětví zemědělské produkce.

Sporné body

Pozice EU a jejích členských států ke GMO je velmi ambivalentní již od dob vzniku prvních legislativních úprav v této oblasti, kdy se lobbisticky zdatnou silou na půdě příslušných institucí i vůči veřejnosti ukázaly být environmentální organizace, za nimiž lobby producentů GMO v počátečním období zaostávala. Značnou roli hraje i dodnes skutečnost, že návrhy týkající se těchto otázek bývají na půdě EP i Rady rozhodovány na úrovni formací odpovědných primárně za otázky ochrany životního prostředí (jako je výbor ENVI), které logicky příslušné lobby popřávají více sluchu.

Dle v současnosti platné legislativy tak na centrální úrovni uděluje autorizaci pro pěstování GM plodin

Komise, a to na základě hodnocení rizik, které vypracovává Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA). Navzdory tomu, že autorizace pro pěstování GM plodin určených převážně k technickým účelům či ke zkrmování hospodářskými zvířaty byla v EU již udělena některým plodinám, jako je kukuřice či brambory, některé členské státy jsou stále výraznými odpůrci GMO (např. Rakousko) a využívají klauzuli obsaženou v platné směrnici z roku 2001, která umožňuje zakázat pěstování určitých GMO z důvodu poškození zdraví či životního prostředí.

Na druhé straně jsou členy EU také státy, které ke GMO přistupují velmi vstřícně, příkladem může být ČR, která experimentuje jak s pěstováním GM kukuřice, tak i GM brambor. Lze očekávat, že přijetí příslušné legislativy ještě zvýrazní dichotomii mezi státy, které odmítají a které naopak nebrání produkci GMO, příp. může zkomplikovat situaci pěstitelů v příhraničních oblastech, pokud spolu budou sousedit stát povolující a stát zakazující pěstování GMO.

Další vývoj

Po hlasování pléna EP musí dospět ke společnému postoji ještě Rada, jejíž podpora návrhům Komise není zcela jednoznačná.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Rada stvrdila první čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadních elektrických a elektronických zařízeních ([KOM\(2008\)810](#))

Rada 19. 7. 2011 stvrdila první čtení revize [směrnice č. 2002/96](#) o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive).

Kontext

Komise svůj návrh předložila v prosinci 2008 s cílem „napojit“ jej věcně na [směrnici č. 2002/95](#) o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (tzv. RoHS Directive), jejíž [revizi](#) předložila rovněž. Ve výsledku by měl vzniknout koherentní legislativní rámec ke snížení nebezpečných látek (mj. olova, rtuti či kadmia) v elektrických a elektronických zařízeních, resp. ke zvýšení míry jejich znovuvyužití a recyklace v případě, že daná zařízení vyjdou z užívání.

Členské státy se dlouhodobě stavěly proti propojení směrnic RoHS a WEEE, resp. byly spíše pro 2 separátní normy s různým záběrem a různými

cíli (více v příspěvku „Rada má pochyby o revizi směrnic o elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring říjen 2009](#)). Výbor ENVI však již v červnu 2010 demonstroval zcela opačný postoj (více v příspěvku „ENVI: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí být přísnější“, [Monitoring červen 2010](#)). Potvrdilo se to jak v listopadu 2010, kdy plénum EP přijalo svou pozici k prvnímu čtení návrhu, jež by měl revidovat směrnici RoHS (více v příspěvku „EP: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí být přísnější“, [Monitoring listopad 2010](#)), tak v únoru 2011, kdy plénum EP završilo první čtení revize směrnice WEEE (více v příspěvku „EP: Odpadní elektrická a elektronická zařízení musíme sbírat a recyklovat“, [Monitoring únor 2011](#)). Rada politické dohody dosáhla až v březnu 2011 (více v příspěvku „Rada završila první čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring březen 2011](#)).

Obsah

Rada se shodla na tom, že v každém členském státě by se měla ročně sesbírat WEEE odpovídající alespoň 45 % průměrné hmotnosti všech elektrických a elektronických zařízení uvedených na daný (národní) trh v předchozích 3 letech.

Dané opatření by se mělo uplatnit po 4 letech od vstupu revidované směrnice v platnost (nejspíše v roce 2016). Po dalších 4 letech by se měl uvedený „cíl“ zvýšit na 65 %.

V zemích, v nichž spotřebitelé používají elektrická a elektronická zařízení v menší míře (kromě Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Slovenska, Litvy a Lotyšska také v ČR) by měly být oba cíle „flexibilnější“: do roku 2016 40–45 %, 65 % do roku 2022.

Po 6 letech od vstupu směrnice v platnost by se měla norma vztahovat prakticky na všechna elektrická a elektronická zařízení včetně solárních panelů, jež by navíc měly být sbírány odděleně (k revizím v tomto směru by mělo docházet nejvýše v intervalu 3 let). „Znovuvyužití“ WEEE (počítaje v to recyklaci) by mělo vzrůst o 5 % do 3 let od vstupu směrnice v platnost.

Odpovědnost za nakládání s WEEE a jejich potenciální vývoz by měly mít podle Rady úřady příslušné členské země. Na sběru WEEE by se měli finančně podílet zejm. výrobci, ideálně i svozem WEEE přímo od zákazníků (zatímco Rada však tuto eventualitu považuje za možnost, EP za povinnost).

Sporné body

Rada původní návrh Komise výrazně rozvolnila. Zvláště patrné je to v porovnání s kvantitativními i kvalitativními požadavky EP. Podle EP by měl

např. do roku 2016 vzrůst objem sběru WEEE na 85 % všech elektrických a elektronických zařízení vyrobených v EU, tj. měl by být o 40 procentních bodů vyšší, než požaduje Rada, a o 20 procentních bodů vyšší, než původně navrhovala Komise.

Již v roce 2012 by se měly vybrat alespoň 4 kg WEEE na hlavu, popř. ekvivalentní množství odvozené ze sběrů WEEE v roce 2010 (měl by se uplatnit vyšší cíl; obecně se odhaduje, že ročně se v EU vyprodukuje 17–20 kg WEEE na hlavu).

Podle EP by se také měla WEEE více „znovuvyužívat“ a recyklovat; měly by se zpřísnit jak požadavky na kvalitu sběru, tak na jeho objem. Současně by se neměla zvyšovat byrokratická zátěž, byť bude nezbytně účinněji vystupovat proti vývozu WEEE do třetích (zejm. rozvojových a rozvíjejících se) zemí.

EP (v kontrastu s Radou) striktně odděluje recyklaci a znovuvyužití, což z praktického hlediska znamená zpřísnění cílů jak pro recyklaci, tak pro znovuvyužití WEEE.

Primární by měla být recyklace (50–75 %; v závislosti na druhu WEEE), znovuvyužití by postupně mělo růst až na 5 %.

Rada a EP se neshodnou ani na tom, na která WEEE by se měla nová norma vztahovat.

EP počítá s výjimkou pro rozsáhlé fixní průmyslové instalace, vojenskou techniku a zejm. solární panely (zařízení k produkci energie z obnovitelných zdrojů).

Pokud jde o sběr WEEE, EP požaduje, aby se na něm finančně podíleli nejen výrobci, ale i členské státy.

Na druhé straně EP tvrdí, že sběr WEEE by se měl řídit principem „znečišťovatel platí“ a „znečišťovatelem“ by neměl být daňový poplatník, ale výrobce, obchodník a spotřebitel.

Při vývozu WEEE do třetích zemí by mělo podle EP důkazní břemeno (dokazování, že WEEE tam budou znovuvyužita) primárně spočívat na vývozcích.

Další vývoj

Jednání mezi zástupci EP a Rady vedoucí v ideálním případě ke kompromisu by měly být zahájeny na podzim 2011.

Podle zainteresovaných je většina sporných bodů k jednání, zpravodaj Karl-Heinz Florenz nicméně bude mít patrně problém s tím, že Rada ve svém textu nepočítá s jeho inovací: jedinou registrační procedurou výrobců elektrických a elektronických zařízení v EU. Členské státy si kvůli případným právním sporům s výrobcí (nebo mezi výrobcí a spotřebiteli) hodlají ponechat vlastní/národní online registrační procedury.

VE ZKRATCE...

EP nepodpořil navýšení „klimazávazku“ na 30 %, ale...

Plénium EP 5. 7. 2011 poměrem 258: 347:63 [zámítlo zprávu](#) Base Eickhouta, která se vyjadřovala k „analýze možností snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 %“ (do roku 2020 oproti roku 1990). Na zamítnutí textu se výraznou měrou podíleli socialisté, liberálové a (na první pohled paradoxně) zelení, protože před hlasováním o zprávě jako celku byl přijat pozměňovací návrh, který původní bezpodmínečný požadavek EP na snížení emisí skleníkových plynů až o 30% do roku 2020, odsouhlasený v listopadu 2010, doplnil novými podmínkami. Tím se Eickhoutova zpráva stala pro příznivce „klimazávazku“ nehlasovatelnou. Meritorně lze daný krok hodnotit pozitivně, ovšem na druhé straně platí, že EP stále podporuje zpřísnění stávající legislativy (platí zmíněný požadavek z listopadu 2010). Nepřijetí Eickhoutovy zprávy také nic nemění na stávajících (restriktivních) legislativních závazcích EU týkajících se změny klimatu, nehledě na relativně zmatené signály, které EU v dané otázce generuje navenek (před konferencí OSN v listopadu a prosinci 2011 v jihoafrickém Durbanu).

EP: veřejným sociálním službám musí být přiznána specifika

Plénium EP 5. 7. 2011 [přijalo](#) nelegislativní [zprávu](#) Proinsiasa De Rossy týkající se „sociálních služeb obecného zájmu“. Podle zpravodaje mají tyto služby svá specifika a unijní legislativa by je měla – v ideálním případě – zohlednit (bez ohledu na divergentní povahu sociálních politik jednotlivých členských států). Proto by měla vzniknout na nejvyšší úrovni pracovní skupina řízená zástupcem EP a odpovědným komisařem Lászlem Andorem. Na druhou stranu poslanci nepodpořili požadavek na vznik komplexní rámcové směrnice týkající se všech služeb obecného zájmu (tj. veřejných služeb), ani požadavek na zjednodušení regulace dotčených sociálních služeb; ty by měly být na úrovni EU „jen“ adekvátně definovány, popř. by se na ně měla vztahovat širší paleta výjimek ze zákazu státní pomoci (např. tzv. pomoc de minimis by měla zohledňovat HDP každého členského státu).

EP přiznal ČR 10,9 mil. € z Fondu solidarity

Plénium EP 5. 7. 2011 [souhlasilo](#) poměrem 644:16:5 s návrhem přidělit ČR z Fondu solidarity 10,9 mil. € coby pomoc po záplavách v srpnu 2010 (dalších 8,6 mil. € získá Slovinsko a Chorvatsko). Poskytnutá částka by měla (stejně jako 5,1 mil. € poskytnutých na záplavy z května a června 2010; více v příspěvku „EP: ČR dostane peníze z globalizačního fondu i Fondu solidarity“, Ve zkratce..., [Monitoring duben 2011](#)) přispět k pokrytí nákladů vynaložených českými orgány na zvládnutí mimořádné situace, zejména na obnovu infrastruktury. ČR by měla pomoc získat přesto, že celkové škody nedosáhly 0,6 % jejího HND, tedy 824 mil. €, ale pouze zhruba poloviny této částky. Formálně EP přijal opravný rozpočet EU pro rok 2011, souhlasit s ním ale bude muset ještě Rada. Ta proti pomoci samé není, ale navrhuje na ni vyčlenit jiné rozpočtové prostředky. Fond solidarity vznikl v roce 2002 a disponuje ročně (z různých rozpočtových kapitol) 1 mld. €. Poskytuje prostředky členským státům EU a přístupujícím zemím, které byly zasaženy rozsáhlou přírodní katastrofou.

Členské státy přispějí v roce 2011 do rozpočtu EU částkou o 4,54 mld. € menší

Na základě hlasování pléna EP 5. 7. 2011, které přijalo [usnesení](#) k návrhu opravného rozpočtu na rok 2011, bylo rozhodnuto, že vzhledem k přebytku za rok 2010 bude příspěvek členských států do rozpočtu na rok 2011 zkrácen o 4,54 mld. €. Rozhodnutí bylo přijato velkou většinou 625 europoslanců, 14 jich hlasovalo proti a 29 se hlasování zdrželo. Přebytek za rok 2010 činí 2,72 mld. €, které nebyly využity na nejrůznější programy financované z rozpočtu EU. Zbytek činí zisky EU např. na pokutách, pohledávkách za pozdní platby či přebytky způsobené prostými změnami měnového kurzu eura. Pro ČR to znamená, že její příspěvek do rozpočtu EU za rok 2011 bude o více než 50 mil. € nižší, než bylo původně plánováno. Pokud jde o další členské státy, v případě Německa, které je stále v absolutních číslech největším čistým plátcem do rozpočtu EU, má být příspěvek na rok 2011 nižší až o 923 mil.

€, Francie ušetří více než 740 mil. €, Velká Británie více než 639 mil. €.

Ženy v byznysu: EP chce kvóty

Plénum EP 6. 7. 2011 [přijalo](#) poměrem 534:109:29 nelegislativní [zprávu](#) Rodi Kratsa-Tsagaropoulou volající po vzoru Norska, Francie, Nizozemska, Belgie, Itálie či Španělska po zavedení kvót pro ženy v byznysu. Do roku 2015 by jich mělo být ve vedení podniků obchodovaných na burze nejméně 30%, do roku 2020 40 %. Pokud se tak nestane, měla by Komise uvažovat o legislativním řešení, ideálně již v roce 2012 (sic!). Odpovědná komisařka Viviane Reding (za podpory komisaře Michela Barniera) proti takovému postupu dlouhodobě nic nemá. Podle zprávy se dnes počet žen ve vedoucích pozicích nejdůležitějších podniků působících v EU pohybuje nejvýše v řádu jednotek procent a roste jen přibližně o 0,5 procentního bodu ročně.

EP: Duffova zpráva o volební reformě musí zpět do výboru

Návrh europoslance Andrewa Duffa, podle kterého by mělo legitimitu EP coby přímo ustavované instituce posílit to, že voliči budou ve volbách do EP vedle národních kandidátních listin vybírat také 25 zástupců na základě „panevropské“ kandidátky, se nakonec na plenárním zasedání 7. 7. 2011 nedočkal hlasování. Proti kontroverzní, federalisticky zaměřené reformě voleb do EP se postavila řada europoslanců napříč frakcemi, [zpráva](#) proto byla po [rozpravě](#) vrácena zpět do výboru AFCO k přepracování. Vedle vytvoření panevropské kandidátky, která by ale nemusela zahrnovat povinně kandidáty ze všech členských států (dle Duffova návrhu by stačila pouhá třetina členských států), chce zpráva revidovat také protokol o výsadách a imunitách z roku 1965 a posunout termín konání voleb do EP z června na květen s ohledem na proces sestavování Komise a volbu jejího předsedy.

AFCO v dubnu 2011 zprávu Andrewa Duffa podpořil (více v příspěvku „AFCO podporuje změny systému voleb do EP“, [Monitoring duben 2011](#)), následovala však ostrá debata ve frakcích. Kritici zdůrazňují především obavu, že by se tímto způsobem v EP vytvořily jakési dvě kategorie poslanců, „evropští“ a „národní“. Zásah do institucionální struktury EU by navíc vyžadoval změnu primárního práva, která by nebyla jen „kosmetická“ a musela by být ratifikována členskými státy (zde poslanec Duff argumentoval možností spojit změnu týkající se voleb do EP se změnami primárního práva, které mají nastat při rozšíření EU o Chorvatsko). Další argumenty proti navyšování členů EU tímto způsobem až na počet 776 jsou ekonomické. Duff,

který prosazuje, aby se podle nového systému volilo již v nadcházejících volbách v roce 2014, však argumentuje tím, že existující „krize legitimacy“ EP je neméně závažná.

Poslanec Duff se o prosazení návrhu změny aktu o volbě členů EP z roku 1976 pokoušel již během minulého funkčního období v letech 2004–2009.

Komise proti novým drogám

Komise 11. 7. 2011 v reakci na výsledky nedávno realizovaného [Eurobarometru](#) [uveřejnila zprávu](#), v níž (nezávazně) specifikuje svůj negativní postoj vůči novým, legálně prodávaným syntetickým drogám, jejichž množství se mezi lety 2009–2010 na trhu EU zvýšilo z 24 na 41 (do tohoto počtu jsou zahrnuty i látky rostlinného původu či syntetické deriváty zavedených drog). Komise hodlá zpřísnit příslušné normy (zejm. [rozhodnutí č. 2005/387](#), např. sjednocením opatření týkajících se kontroly drog s opatřeními v oblasti bezpečnosti potravin a výrobků), neboť navzdory nárůstu popularity nových drog je podle zmíněného Eurobarometru drtivá většina 15–24letých pro jejich zákaz (sic!). Konkrétní návrhy by měla Komise předložit na podzim 2011. V ČR je nadále nejpoblábnější marihuana. V posledním roce ji užilo 23 % Čechů, což je nejvíce z celé EU.

Komise zveřejnila návrhy reformy společné rybářské politiky

Komise 13. 7. 2011 publikovala [sdělení](#) týkající se reformy společné rybářské politiky. Základem reformy SRP má být vytvoření decentralizovaného systému řízení evropského rybolovu podle regionů a přímořských oblastí, členské státy by měly mít více pravomocí rozhodovat o kapacitě loďstev. Pro všechny druhy rybolovu se počítá se zavedením dlouholetých plánů, důležitou roli má hrát ekosystémový přístup, Komise by ráda skoncovala s praktikami rybářů, jako je vyhazování nežádoucích ulovených druhů a často poškozených těl ryb zpět do moře. SRP se dlouhodobě potýká s problémem prudkého poklesu stavu populací ryb v evropských vodách (typický příklad tuňáka), který je důsledkem intenzivního mořského rybolovu. Dosažení udržitelných stavů populací mořských ryb do roku 2015 po EU vyžadují i mezinárodní závazky, měly by tomu proto být přizpůsobeny lovné kvóty. Poněkud sporný je návrh na zavedení obchodovatelných lovných kvót, od kterého si Komise slibuje snížení nadměrné kapacity loďstev „tržní cestou“ (obdoba systému obchodování s emisními povolenkami). Tradičně se myslí i na spotřebitele, který má být vybaven lepšími informacemi.

Reforma SRP, s jejíž implementací se počítá od 1. 1. 2013, se týká i vnitrozemských členských

států, vzhledem k tomu, že má řešit také vztah mezi mořským rybolovem a produkcí sladkovodní akvakultury. V únoru 2011 vznikla společná deklarace vnitrozemských členských států, která se týkala právě budoucnosti sladkovodní akvakultury, která by mohla vzhledem ke snižujícím se stavům mořských ryb představovat udržitelnou alternativu. Tuto variantu [podporuje](#) i český ministr zemědělství Ivan Fuksa, který společnou deklaraci v únoru 2011 prezentoval komisařce pro rybolov a námořní záležitosti Marii Damanaki. Důležitou otázkou reformy SRP pro vnitrozemské státy včetně ČR proto bude právě zvýšení finanční podpory sladkovodnímu rybářství.

Nově otevřené veřejné konzultace

Komise ve sledovaném období zahájila řadu nových veřejných konzultací. 13. 7. 2011 byla např. zahájena [konzultace](#) k [zelené knize](#) týkající se online distribuce audiovizuálních děl napříč celou EU, resp. potenciálních změn ochrany autorských práv, jež by se měly v tomto směru uskutečnit. Konzultace potrvá do 18. 11. 2011. [Druhá](#) z konzultací, jež lze označit za důležité, se týká praktických pravidel pro ohlašování narušení bezpečnosti osobních údajů dle [směrnice č. 2009/136](#) (upravuje povinnost telekomunikačních operátorů a poskytovatelů připojení k internetu informovat orgány členských států a spotřebitele o narušení bezpečnosti osobních údajů, jimiž disponují). Přestože dané normě vypršela implementační lhůta teprve 25. 5. 2011 (viz níže), počítá Komise s její revizí, zejm. pokud jde o to, kdy o narušení přesně informovat, jakým postupem a v jakém formátu. Veřejná konzultace, která je odlišná od [záměru](#) revidovat [směrnici č. 95/46](#), je otevřena od 14. 7. 2011 do 9. 9. 2011.

Komise připravuje zřízení evropského systému pro sledování financování terorismu

Komise 13. 7. 2011 publikovala [sdělení](#) věnované možnostem zřízení evropského systému pro sledování financování terorismu. O vypracování právního a technického rámce pro zřízení tohoto systému v EU byla Komise požádána ze strany EP a Rady, a to v návaznosti na uzavření dohody, kterou o programu sledování financování terorismu (dohoda SWIFT) EU uzavřela s USA. Systém podobný TFTP by tedy mohl být implementován i v EU, prozatím jde ale jen o první debaty o tom, jak by mohly vypadat budoucí legislativní návrhy. V EU se jedná o citlivou otázku, protože Unie současně vyžaduje respekt k základním lidským právům a potřebu zajišťovat vysokou úroveň ochrany osobních údajů. Podobná opatření, jejichž cílem by mělo být sledování finančních transakcí za účelem zamezení

přístupu teroristů jak k financím, tak k některým materiálům, by se mohla dostat do rozporu s těmito hodnotami.

V červnu 2010 EU a USA podepsaly dohodu o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích, které slouží právě pro účely amerického programu sledování financování terorismu. Komise nyní [argumentuje](#) tím, že by zřízení evropského systému mělo přispět k omezení množství osobních dat, která jsou předávána do USA a postupně vést až k úplnému konci s kontroverzní praxí předávání údajů ke zpracování. Nemělo by přitom jít o kopii amerického systému, který bývá kritizován pro rozpory se zmíněnými principy ochrany osobních údajů, ale o systém, který by měl zajistit více cílené sledování a maximálně zamezit unikům dat. Systém má být také součástí širší agendy v rámci strategie vnitřní bezpečnosti EU, jejímž cílem je prevence terorismu. Nad různými variantami nastíněnými ve sdělení mají nyní vést podrobné debaty Komise s EP a Radou. Je přitom třeba vyřešit nejen otázky adekvátního zajištění bezpečnosti dat, ale také otázku, zda má tento systém fungovat na bázi EU, nebo spíše na základě spolupráce členských států, zda má být využito již existujících mechanismů, nebo má být za účelem sběru a analýzy dat zřízeno nějaké nové těleso, což s sebou samozřejmě nese další náklady, které jsou odhadovány na desítky milionů eur.

Komise: Na mušce máme ČEZ i český stát

Komise 15. 7. 2011 [zahájila](#) formální řízení proti společnosti ČEZ, aby vyšetřila, zda firma nezneužila svého dominantního postavení na českém trhu s elektřinou, zejm. tím, že hromaděním kapacity v přenosové síti bránila vstupu konkurentů na velkoobchodní trh v rozporu s "antimonopolním" čl. 102 Smlouvy o fungování EU. Zahájení formálního řízení, které navazuje na kontrolu přímo v prostorách ČEZu v listopadu 2009, neznamená, že Komise má důkaz o porušení předpisů, pouze bude věc šetřit přednostně. Samotný ČEZ [podle ČTK](#) jakákoli obvinění odmítl s tím, že hromadění kapacity v přenosové síti (jež mělo za následek, že jiné subjekty ji nemohly získat) souviselo s jeho již dříve avizovanými obchodními plány. V případě, že by Komise zjistila protiprávní jednání, hrozila by ČEZu údajně pokuta v řádu desítek miliard korun. 19. 7. 2011 Komise [zahájila](#) řízení proti ČR a dalším 19 členským státům EU za neplnění povinnosti tím, že včas (do 25. 5. 2011) a řádně neprovedly všechny nové normy týkající se trhu s telekomunikačními službami a souvisejících spotřebitelských práv ([tzv. telekomunikační balík](#); více v příspěvku „Telekomunikační balík schválen“, [Monitoring lis-](#)

[topad 2009](#)). Pokud dotčené státy nepodají Komisi do 2 měsíců uspokojivou odpověď, obdrží tzv. odůvodněné stanovisko, popř. proti nim bude později zahájeno řízení u Soudního dvora EU. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR považuje zahájení řízení za irrelevantní, o průběhu implementace telekomunikačního balíku Komisi [podle ČTK](#) informovalo 9. 6. 2011 – a ta nereagovala. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR novelu zákona o elektronických komunikacích projedná ve druhém čtení v září 2011. Další řízení proti ČR (a dalším 8 státům), zahájené 22. 7. 2011, se týká údajné neimplementace [směrnice č. 2008/52](#) o mediaci v občanských a obchodních věcech. Dotčené státy Komisi neinformovaly, jak danou normy provedly, a mají tak učinit do 2 měsíců.

Poslední řízení proti ČR (a dalším 9 státům), masivně [medializované](#) 25. 8. 2011, má obdobný charakter jako případ předchozí, tentokrát však Komise země viní z neprovedení [směrnice č. 2004/38](#) „o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států“ (tzv. směrnice o volném pohybu). Za klíčový nedostatek Komise označuje neúplné nebo nesprávné uplatňování dané normy, zejm. v otázce pobytu občanů z jiných států EU a jejich rodinných příslušníků nebo partnerů (naráží tím mj. na situaci Romů ve Francii). Kriticky se staví rovněž k praktikám kolem vydávání víz a povolení k pobytu lidí a jejich rodin ze zemí, které nejsou členy EU, a kolem zajišťování jejich ochrany před vyhoštěním. V roce 2013 by měla Komise uveřejnit zprávu o uplatňování směrnice o volném pohybu, jíž by se posléze měla zabývat Rada a EP.

Výzkum problematiky stárnutí musí mít vizi na úrovni EU

Komise 15. 7. 2011 [informovala](#) o [doporučení č. 2011/413](#) „Delší a lepší život – potenciál a výzvy spojené s demografickými změnami“, skrze nějž členské státy EU vyzývá, aby vypracovaly a realizovaly společnou vizi koordinace výzkumu v problematice stárnutí na úrovni EU. K iniciativě se připojilo již 13 zemí; vede je Německo, ČR se zatím neúčastní. V květnu 2011 byla podpořena i Radou. V roce 2025 bude přes 30% Evropanů ve věku nad 65 let a počet osob starších 80 let se podle Komise do téhož data téměř zdvojnásobí. Iniciativa se má zaměřit mj. na výměnu osvědčených postupů, zohlednění měnících se potřeb starších lidí při definování cílů výzkumných programů, podporu spolupráce mezi veřejným a soukromým sektorem ap. Žádný závazný výstup se nicméně (alespoň zatím) neočekává.

Komise: Na bankovní účet má právo každý

Komise 18. 7. 2011 [vydala doporučení](#), aby se členské státy EU zasadily o to, že komukoli a kdekoli v EU bude možné otevřít základní a cenově dostupný bankovní účet (s možností přijímání, vkládání, převádění a vybírání finančních prostředků, s možností inkasa, s debetní kartou použitelnou i k platbám na internetu, s internetovým bankovníctvím, ale bez možnosti přečerpání zůstatku), neboť „v moderní společnosti se přístup k bankovnímu účtu stal nezbytným předpokladem plného zapojení se do ekonomického a společenského života“. V EU [údajně](#) nemá bankovní účet 30 mil. občanů starších 18 let, 6–7 mil. z nich (důchodci, studenti) byl přístup k němu z nějakého důvodu odepřen. Pokud se podle Komise situace do 6 měsíců nezlepší, počítá do roka s předložením příslušných legislativních návrhů (povinnost otevřít komukoli bankovní účet je v nějaké podobě kodifikována jen v 5 členských státech – v Belgii, Dánsku, Švédsku, Finsku a Francii). Na jednu stranu je pozitivní, že Komise nepřichází se závazným legislativním řešením hned, jak se zprvu čekalo (více v příspěvku „Legislativa garantující přístup k základním finančním službám (zatím) nebude“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2011](#)), na straně druhé je otázka, zda lze do půl roku reálně očekávat nějakou změnu, tj. zda Komise uveřejněním doporučení de facto neuskutečnila jen „zastírací manévr“ k ospravedlnění svých budoucích aktivit, jejichž náklady ve výsledku ponesou dotčené banky a potažmo jejich (stávající) klienti. Odložení legislativní iniciativy přivítala organizace reprezentující banky (EBA), opačného názoru je spotřebitelská organizace BEUC.

Rada ukončila legislativní proces o značení textilních výrobků

Rada 19. 7. 2011 [přijala](#) návrh nařízení o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami. Tím došlo k ukončení legislativního procesu; nařízení začne platit 20 dní od uveřejnění v Úředním věstníku EU. Norma mj. zjednodušuje dosavadní značení složení a druhů látek, podporuje zavádění nových materiálů, zavádí povinné značení živočišných a neživočišných materiálů ap. (více v příspěvku „Značení složení textilních výrobků a textilií bude“, [Monitoring květen 2011](#)).

Poláci chtějí evropské smluvní právo

Polské předsednictví na neformálním zasedání Rady 19. 7. 2011 podpořilo zahájení projektu evropského smluvního práva, jenž by měl spotřebitelům umožnit vybrat si (zejm. při nákupech na internetu), zda se uplatní příslušná pravidla jeho domovské země,

nebo pravidla unijní (více v příspěvku „Komise upřesňuje, jak by mohlo vypadat evropské smluvní právo, Ve zkratce...“, [Monitoring červen 2011](#)). Proti se v debatě postavila např. Velká Británie, ČR, Francie, Finsko či Rakousko – s argumentem, že spotřebitel (na rozdíl od prodejce) beztak nebude vědět, která pravidla jsou pro něj výhodnější. Němečtí zástupci se tázali na (spornou) přidanou hodnotu projektu evropského smluvního práva.

Komise schválila dobrovolné certifikační režimy v oblasti biopaliv

Komise 19. 7. 2011 [schválila](#) 7 dobrovolných režimů pro certifikaci biopaliv. Certifikační systémy [mají](#) sloužit ke kontrole „udržitelnosti“ biopaliv v EU, ať již těch, která jsou přímo v EU vyprodukována, nebo těch, která jsou do EU dovážena. Mají zaručovat, že konkrétní biopaliva používaná v EU skutečně přispívají ke snížení množství skleníkových plynů a splňují „kritéria udržitelnosti“; jsou tedy v souladu s požadavky [směrnice č. 2009/28](#), která se týká podpory energie z obnovitelných zdrojů. Podle této normy jsou mj. všechny členské státy povinny zajistit, že do roku 2020 bude 10% energie používané v dopravě zajišťováno z obnovitelných zdrojů.

Za „udržitelná“ jsou považována pouze biopaliva, která nebyla vyprodukována z plodin vypěstovaných např. na ploše někdejších deštných pralesů či travnatých porostů, kde se nachází vzácné ekosystémy apod. Kritici ovšem upozorňují na to, že kritéria neberou v úvahu rizika, která přináší např. systém ponechávání půdy ladem a pěstování komodit k výrobě biopaliv na půdě, která by byla jinak určena k potravinářské produkci. Dalším kritériem jsou emise skleníkových plynů. Biopaliva by jich měla produkovat minimálně o 35% méně než fosilní paliva, postupem času až o 60%.

Podle komisaře pro energetiku Günthera Oettingera EU uplatnila „nejvyšší standardy udržitelnosti na světě“ a právě certifikace biopaliv má být zárukou, že tato kritéria budou dodržována. Vedle zmíněné kritiky ale na slabiny současného certifikačního systému upozorňují i některé ekologické organizace, které certifikační systém vytvářený převážně pod patronací producentů biopaliv považují za netransparentní, kontroverzní a zavádějící. Mezi certifikační režimy, které Komise v červenci 2011 uznala (s platností na dobu 5 let) patří například ISCC (International Sustainability Carbon Certification) financovaný německou vládou, Bonsucro EU se zaměřením na dovoz biopaliv vyrobených z cukrové třtiny z Brazílie, RTRS EU RED (Round Table on Responsible Soy EU RED) se zaměřením na biopaliva z Argentiny a Brazílie vyrobená ze sóji, 2Bsvs (Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme)

se zaměřením na všechna druhy biopaliv a reprezentující francouzský průmysl či Greenergy, což je společnost zaměřená na výrobu etanolu z cukrové třtiny pocházející z Brazílie.

Rada přijala směrnici o nakládání s radioaktivním odpadem

Rada 19. 7. 2011 [přijala](#) směrnici o bezpečném nakládání s radioaktivním odpadem a použitým jaderným palivem. [Návrh](#) Komise zveřejnila v listopadu 2010. V červnu 2011 potom EP na plenárním zasedání přijal [usnesení](#) na základě [zprávy](#) Romany Jordany Cizelj týkající se tohoto návrhu, přičemž úloha EP zde byla pouze konzultační, vzhledem k tomu, že primárněprávní bází pro příslušný návrh byla Smlouva o Euratom (více v příspěvku „Plénum EP hlasovalo o nakládání s vyhořelým jaderným palivem a radioaktivním odpadem“, [Monitoring červen 2011](#)). Norma má vstoupit v platnost nejpozději v září 2011.

Směrnice se týká nejen radioaktivního odpadu, který vzniká při provozu jaderných reaktorů, ale také ve zdravotnictví, výzkumu, průmyslu či zemědělství. Nakládání s radioaktivním odpadem a použitým jaderným palivem je sice podle ní v kompetenci členských států EU, směrnice jim ovšem ukládá některé důležité povinnosti týkající se především finálních úložišť radioaktivního odpadu. Bezpečnostní standardy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA) se v EU stávají na základě nové normy právně závaznými. Členské státy také musí ustavit nezávislé regulační orgány, které budou mít nakládání s radioaktivním odpadem a použitým palivem na starosti. Pokud jde o spornou otázku exportu radioaktivního odpadu, který původní návrh Komise zcela zakazoval a k podobně striktnímu stanovisku se přikláněl také EP, Rada se přiklonila k variantě povolit vývoz, ovšem pouze za velmi přísných podmínek: stát, do kterého bude odpad vyvážen, musí disponovat finálními úložišti. Vysoce radioaktivní odpad navíc může být dle mezinárodních standardů uskladněn pouze v hloubkových úložištích, přičemž mimo EU prozatím žádná taková nejsou k dispozici. Směrnice explicitně zakazuje vývoz použitého radioaktivního materiálu do zemí Afriky, Karibiku a Pacifiku a také na Antarktidu, která má bezjaderný status.

Letní dávka „ekoopatření“: automobily, plachetnice, vodní skútry a průmyslový kreozot

Komise bezprostředně před letní přestávkou uveřejnila několik iniciativ zacílených na ochranu životního prostředí a (potažmo) spotřebitele.

25. 7. 2011 [schválila prováděcí nařízení č. 725/2011](#)

mající motivovat automobilky k zavádění „ekoinovace“ do produkce svých vozů. Cílem je snížení emisí CO₂ na průměrných 130 g/km v roce 2015 dle [nařízení č. 443/2009](#) (více v příspěvku „Komise chystá limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t“, [Monitoring říjen 2009](#)). Samy „ekoinovace“ by k němu měly přispět až 7 g/km – za předpokladu, že je Komise automobilkám jako „ekoinovace“ schválí. Jak přesně by měla certifikační procedura vypadat, ovšem ještě není jasné. Detailní „technické směrnice“ by měly teprve vzniknout. Jisté je pouze to, že „ekoinovace“ musejí na trh zavádět skutečnou novinku snižující emise CO₂ a současně musí patřit k „povinné výbavě“ automobilu (tj. např. solární panely na střechách automobilů by měly být přípustné, energeticky účinné autorádio nikoliv).

26. 7. 2011 byl [přeložen návrh směrnice](#), která by měla napomoci snížit environmentální dopady používání plachetnic či vodních skútrů v EU, zejm. jejich emise oxidů dusíku (NO_x), uhlovodíků (dohromady snížení o 20%) a pevných částic (snížení o 34%). Formálně by mělo dojít ke změně [směrnice č. 94/25](#) o sblížení předpisů týkajících se rekreačních plavidel. Revize by měla také vyjasnit některé bezpečnostní požadavky na daná pravidla a zpřísnit dohled nad jejich výrobou a distribucí.

Konečně poslední relevantní iniciativou je zpřísnění pravidel používání kreozotu v průmyslu. Komise ji [uveřejnila](#) 26. 7. 2011. Kreozot je rakovinotvorná látka používaná k ochraně dřevěných železničních pražců, sloupů elektrického vedení či plotů. Nová směrnice, měnící Přílohu 1 [směrnice č. 98/8](#) o biocidech, by se měla začít uplatňovat od 1. 5. 2013, členské státy ji jsou povinny implementovat do 30. 4. 2012. Kreozot by se měl používat jedinečně tehdy, pokud v konkrétním případě nebude k dispozici žádná vhodná alternativa.

Komise zveřejnila výsledky konzultace o změně směrnice o tabákových výrobcích

Komise 27. 7. 2011 [zveřejnila výsledky veřejné konzultace](#) týkající se plánovaného přepracování [směrnice č. 2001/37](#) o tabákových výrobcích. Veřejné konzultace se zúčastnilo bezprecedentních 85 513 aktérů, převážně jednotlivců z Itálie a Polska. Ti tvořili celé dvě třetiny všech účastníků (sic!), což si odpůrci kouření interpretují jako jasný důkaz manipulace veřejné konzultace ze strany tabákového průmyslu. Nekontroverznějšími body konzultace se podle očekávání stala otázka povinných zdravotních varování ve formě obrázků, otázka jednotných obalů cigaret a otázka potenciální regulace cigaretových přísad (sladké, ovocné, květinové, cukrovinkové příchutě ap.). V roce 2012 hodlá Komise uveřejnit tzv.

hodnocení dopadu, dokument, jež se zabývá hospodářskými, sociálními a zdravotními dopady a proveditelností potenciálních legislativních kroků a/nebo politik, a patrně i konkrétní legislativní návrh.

Seznam povolených zdravotních tvrzení brzy spatří světlo světa

Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) 28. 7. 2011 [završil](#) poslední z řady posouzení vedoucích k povolení celkem 2 750 zdravotních tvrzení „podle čl. 13“, jimiž by měli mít výrobci potravin možnost označovat své produkty. Finální rozhodnutí (ze strany Komise) by mělo padnout do konce roku 2011. Všechna zdravotní tvrzení typu „žvýkačka bez cukru napomáhá neutralizovat kyseliny ze zubního plaku“ by měla být vědecky podložena a neměla by mást spotřebitele. Konečně, po takřka 2 letech odkladu, by tak mělo dojít k naplnění požadavků [nařízení č. 1924/2006](#) (odtud i zmíněný čl. 13 „zdravotní tvrzení jiná než tvrzení odkazující na snížení rizika onemocnění“). Dosud jej fakticky nebylo možné plně implementovat (resp. využívat jeho ustanovení).

Elektronické zadávání veřejných zakázek musí mít zelenou

Komise 29. 7. 2011 [prezentovala](#) svou představu, jak co nejefektivněji posílit zadávání a management veřejných zakázek elektronickou cestou. Uvedené kroky jsou seřazeny dle priorit Komise. Zaprvé by měla vzniknout expertní skupina. Druhým krokem by měl být monitoring elektronického zadávání veřejných zakázek ve všech členských státech EU (s cílem sdílet jejich zkušenosti). Zařetí Komise uveřejnila shrnutí [veřejné konzultace](#) věnované právě zadávání veřejných zakázek: ze 77 (sic!) zaslaných odpovědí Komise vyvodila, že elektronické zadávání veřejných zakázek by mělo být v EU povinné.

Merkelová a Sarkozy chtějí „ekonomickou vládu eurozóny“

Německá kancléřka Angela Merkelová se 16. 8. 2011 sešla s francouzským prezidentem Nicolasem Sarkozym, aby diskutovali o budoucnosti eura. Výsledkem schůzky byl dokument adresovaný prezidentu Evropské rady Hermanu Van Rompuyovi. Eurozónu dnes tvoří 17 členských zemí EU, což představuje 320 mil. obyvatel. Představitelé dvou nejsilnějších ekonomik navrhli několik možností, jak se podle nich vypořádat se současnou dluhovou krizí a přispět ke stabilizaci společné měny. V dokumentu navrhuje „ekonomickou vládu eurozóny“:

Hlavy států nebo vlád eurozóny se budou scházet dvakrát do roka.

Funkce předsedy eurozóny bude sdružena s funkcí předsedy Evropské rady.

Budou posíleny pravomoci ministrů financí eurozóny.

Do léta 2012 zavedou členové eurozóny do svých ústav požadavek na vyrovnaný rozpočet. Státy eurozóny implementují doporučení EU pro fiskální konsolidaci a provedou strukturální reformy.

Do konce roku 2011 bude přijat návrh na harmonizaci korporátních daní (více v příspěvku „Rada se začala zabývat CCCTB“, [Monitoring květen 2011](#)).

Do konce září 2011 připraví Německo a Francie návrh na zavedení daně z finančních transakcí (více v příspěvku „EP opět podpořil zavedení daně z finančních transakcí“, [Monitoring březen 2011](#)).

Návrh, aby se státy eurozóny vzdaly části své suverenity, se setkal s odmítavou reakcí Rakouska, Finska a Irska. Setkání obou státníků vyvolalo také rozporuplné reakce na finančních trzích. Potvrdilo však, že v krátkodobém horizontu bude za případné výkyvy zodpovídat ECB. Ta ale již nakoupila dluhopisy Itálie a Španělska za desítky miliard eur a je vnitřně rozdělena.

Merkelová a Sarkozy také slíbili, že budou prosazovat jednotnou daň z finančních transakcí, která podle nich přispěje k propojení hospodářské politiky, a tím k posílení konkurenceschopnosti EU. Proti tomu se však staví Velká Británie, bez jejíž City tento krok nebude mít větší smysl.

Merkelová a Sarkozy nepodpořili zavedení jednotných evropských dluhopisů (tzv. eurobondů), jež prosazuje Itálie, Belgie, Řecko nebo Lucembursko.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénum EP ve dnech 4.–7. 7. 2011

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Mitra Repa týkající se vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (A7-0201/2011)	654	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	10	-	1	-
Zpráva Theodora Dumitru Stolojana týkající se doplňkového dozoru nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu (A7-0097/2011)	642	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	18	-	9	-
Zpráva Olle Schmidta týkající se systému pro odškodnění investorů (A7-0167/2011)	566	-	17	Strejček	88	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Corinne Lepage týkající se možnosti členských států zakázat či omezit pěstování geneticky modifikovaných organismů na jejich území (A7-0170/2011)	548	Vlasák	84	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Zahradil	31	-
Zpráva Base Eickhouta týkající se snížení emisí skleníkových plynů a vyhodnocení rizika úniku uhlíku (A7-0219/2011)	258	-	347	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	63	-
Zpráva Markuse Piepera týkající se Páté zprávy o soudržnosti a o strategii politiky soudržnosti po roce 2013 (A7-0222/2011)	506	Cabrnoch, Češková, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	48	-	101	Fajmon
Zpráva Charlese Goerense týkající se rozpočtové podpory EU ve prospěch rozvojových zemí (A7-0206/2011)	614	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	20	-	19	Strejček

Zpráva Francisca Sosa Wagnera týkající se priorit energetických infrastruktur pro rok 2020 a na další období (A7-0226/2011)	590	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	43	-	12	-
Zpráva Filipa Kaczmareka týkající se zvyšování dopadu rozvojové politiky EU (A7-0205/2011)	415	-	77	Cabrnoch, Češková, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Zahradil	66	-
Zpráva Reimera Bögeho týkající se víceletého finančního rámce na období 2007–2013 (A7-0253/2011)	581	-	27	-	74	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Rodi Kratsa-Tsagaropoulou týkající se žen a řízení podniků (A7-0210/2011)	534	-	129	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	29	-
Zpráva Pervenche Berès týkající se finanční, hospodářské a sociální krize: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám (A7-0228/2011)	434	-	128	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	33	-
Zpráva Martina Kastlera týkající se Evropského roku aktivního stárnutí (2012) (A7-0061/2011)	554	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	33	-	15	-
Zpráva Véronique De Keyser týkající se vnější politiky EU na podporu demokracie (A7-0231/2011)	537	-	24	-	61	Fajmon, Kožušník, Strejček, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ 2011

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
			1	2
			Rada COREPER II	Rada COREPER I
5	6	7	8	9
		Rada COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I
	EP AFET	EP AFCO	EP BUDG, EMPL, ENVI, ITRE, TRAN	
12	13	14	15	16
Rada FAC GAC		Rada COREPER II COREPER I		Rada COREPER I
EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium AFET, ENVI, FEMM	
19	20	21	22	23
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada COREPER II COREPER I	Rada JHA	Rada JHA COREPER I
EP AFCO, AFET, AGRI, CONT, ECON, EMPL, ENVI, IMCO, INTA, ITRE, JURI, LIBE, PECH, REGI, SEDE			EP AFET, BUDG, CONT, DEVE, ECON, INTA	
26	27	28	29	30
Rada FAC		Rada COREPER II COREPER I	Rada COMPETITIVENESS	Rada COMPETITIVENESS
EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	

SEZNAM ZKRATEK

AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CO ₂	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CRD	Capital Requirements Directive (směrnice o kapitálových požadavcích)
ČEZ	České energetické závody
ČR	Česká republika
ČTK	Česká tisková kancelář
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
E.coli	Escherichia coli
EBA	European banking Authority (Evropský úřad pro bankovníctví)
EBF	European Banking Federation (Evropská bankovní federace)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
EEC	European Economic Community (Evropské hospodářské společenství)
EFSA	European Food Safety Authority (Evropský úřad pro bezpečnost potravin)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EGF	European Globalisation Adjustment Fund (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci)
EK	Evropská komise
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
EPSCO	Employment, Social Policy, Health and Consumer Affairs Council (Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele)
ER	Evropská rada
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESF	European Social Fund (Evropský sociální fond)
EU	Evropská unie
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FICOD	Financial Conglomerates Directive (směrnice o finančních konglomerátech)

FRONTEX	Frontières extérieures (Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie)
G20	skupina ministrů financí a guvernérů centrálních bank Argentiny, Austrálie, Brazílie, Kanady, Číny, Francie, Německa, Indie, Indonésie, Itálie, Japonska, Mexika, Ruska, Saudské Arábie, Jižní Afriky, Jižní Koreje, Turecka, Velké Británie, Spojených států amerických a EU)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
GM	genetically modified (geneticky modifikovaný)
GMO	genetically modified organism (geneticky modifikovaný organismus)
HDP	hrubý domácí produkt
HND	hrubý národní důchod
IAEA	International Atomic Energy Agency (Mezinárodní agentura pro atomovou energii)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITER	International Thermonuclear Experimental Reactor (mezinárodní termionukleární experimentální reaktor)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MB	megabyte
MMF	Mezinárodní měnový fond
NGO	non-governmental organisation (nevládní organizace)
OBSE	Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě
OSN	Organizace spojených národů
PARNAS (ПАРНАС)	Партия народной свободы (Strana národní svobody)
PDO	Protected Designation of Origin (chráněné označení původu)
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PGI	Protected Geographical Indication (chráněné zeměpisné označení)
QMV	qualified majority voting (hlasování kvalifikovanou většinou)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
RoHS	Restriction of Hazardous Substances (omezení nebezpečných látek)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament (Skupina Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SIM	subscriber identity module (modul předplatitelovy identity)
SMEs	Small and Medium-sized Enterprises (malé a střední podniky)
SMS	Short Message Service (služba krátkých textových zpráv)
SRP	společná rybářská politika
SURE	Policy Challenges Committee (Výbor EP pro politické výzvy)
SWIFT	Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (Společnost pro celosvětovou mezibankovní finanční komunikaci)
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZIF	Státní zemědělský intervenční fond
SZP	společná zemědělská politika
TEN-T	Trans-European Transport Network (transevropská dopravní síť)
TFTP	Terrorist Finance Tracking Program (program sledování financování terorismu)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
TSG	Traditional Speciality Guaranteed (zaručená tradiční specialita)
USA	United States of America (Spojené státy americké)
WEEE	Waste Electrical and Electronic Equipment (odpadní elektrická a elektronická zařízení)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

SLOVNÍČEK

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Basilejský výbor pro bankovní dohled

Výbor vzniklý v roce 1974 při Bance pro mezinárodní platby. Vytváří standardy a doporučení pro bankovní dohled a zaměřuje na zlepšení spolupráce a pravidelné výměny informací v oblasti bankovního dohledu.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

deriváty

Komplexní finanční instrumenty, jejichž hodnota je odvozena od hodnoty tzv. bazického instrumentu (cenný papír, komodita ap.). Mají termínovaný charakter (dochází ke zpoždění mezi sjednáním obchodu a jeho plněním) a jsou využívány např. k zajištění před budoucím růstem či poklesem ceny bazického instrumentu (viz také „swapy úvěrového selhání“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

EU-15

Těž „starší členské státy“. Označení pro původní státy EU před jejím východním rozšířením v roce 2004.

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Frontex

Akronym francouzského „frontières extérieures“ (vnější hranice) používaný k označení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU. Agentura byla zřízena na základě nařízení Rady z roku 2004, její sídlo je ve Varšavě. Hlavním úkolem je koordinace akcí členských států při provádění opatření EU za účelem kontroly vnějších hranic. Má napomáhat členským státům při odborné přípravě pohraniční strážě, provádí analýzu rizik, zabývá se výzkumem a má poskytovat technickou pomoc.

Galileo

Projekt evropského satelitního systému, který má EU přinést samostatnost v oblasti shromažďování informací a družicových záznamů s multifunkčním využitím. Problémy, které jej poznamenaly, byly koncepčního i finančního rázu. Původně se předpokládalo propojení privátního a veřejného sektoru, značné zdržení však způsobovalo nárůst nákladů. Nakonec bylo rozhodnuto o dokončení projektu do roku 2013 výhradně za pomoci finančních prostředků EU.

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Též konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

krátký prodej

Spekulace na pokles ceny cenného papíru či komodity. Investor si předmět spekulace za úplatu zapůjčí a obremtem prodá třetí straně. V době, kdy má předmět spekulace vrátit, jej na trhu znovu nakoupí a vrátí. Rozdíl cen v době prodeje třetí straně a v době zpětného nákupu je základem investora zisku (nebo ztráty). Spekulace na růst ceny se nazývá dlouhý prodej.

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70% vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62%) (viz také „Rada“).

Maastrichtská smlouva

Smlouva o EU podepsaná 7. 2. 1992 v Maastrichtu. V platnost vstoupila 1. 11. 1993. Založila EU a vytvořila pilířovou strukturu složenou z prvního (komunitárního) pilíře, zahrnujícího Evropské společenství, a dvou mezivládních pilířů, Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a spolupráce členských států v oblasti justice a vnitra (viz také „primární právo“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreaace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn Smlouvou o Evropské unii.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

ratingová agentura

Organizace zaměřující se na vyhodnocování platební schopnosti tržních subjektů nebo států, u nichž označuje ocenění kredibility („úvěruschopnosti“) na zahraničních trzích. Mezi nejznámější ratingové agentury patří Standard & Poor's, Moody's a Fitch-IBCA. Hodnocení se promítá v tzv. ratingu, jenž je na škále nejlepší-nejhorší označován začátečními písmeny abecedy: AAA/D (Standard & Poor's) nebo Aaa/C (Moody's).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Schengenské dohody

Souhrnné označení pro dva smluvní dokumenty: Schengenskou dohodu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z roku 1985 a Schengenskou prováděcí úmluvu z roku 1990.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), jíž jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

swapy úvěrového selhání

Derivát, který slouží k přenosu úvěrového rizika mezi dvěma protistranami. Kupující se chce zajistit proti riziku

úvěrového selhání tzv. bazického instrumentu (dluhopis ap.). Ztrátu v případě selhání hradí prodávající, který si za tuto ochranu nechává platit. Na rozdíl od pojištění nejsou swapy úvěrového selhání zpravidla regulovány (viz také „deriváty“).

system obchodování s emisními povolenkami

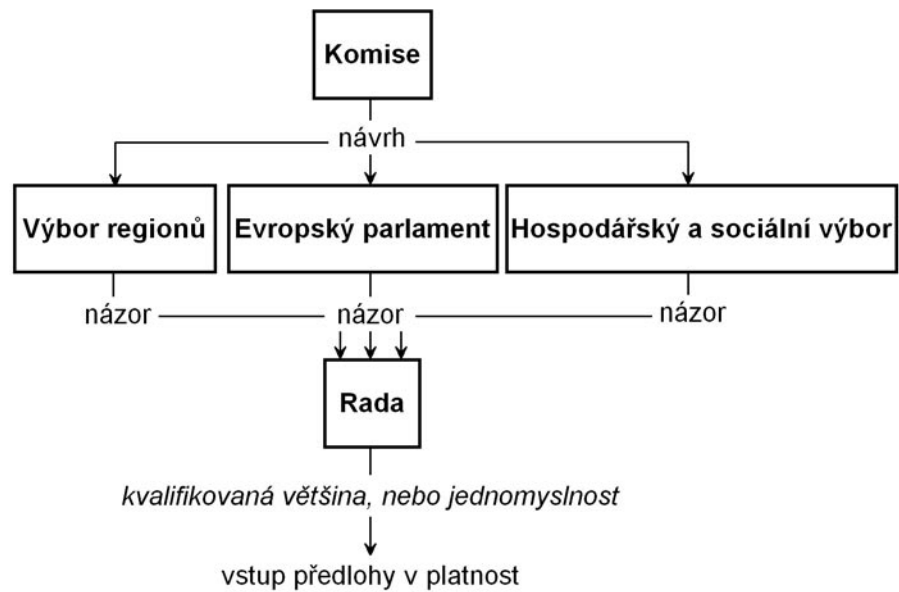
Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přecherpají.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jenž má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

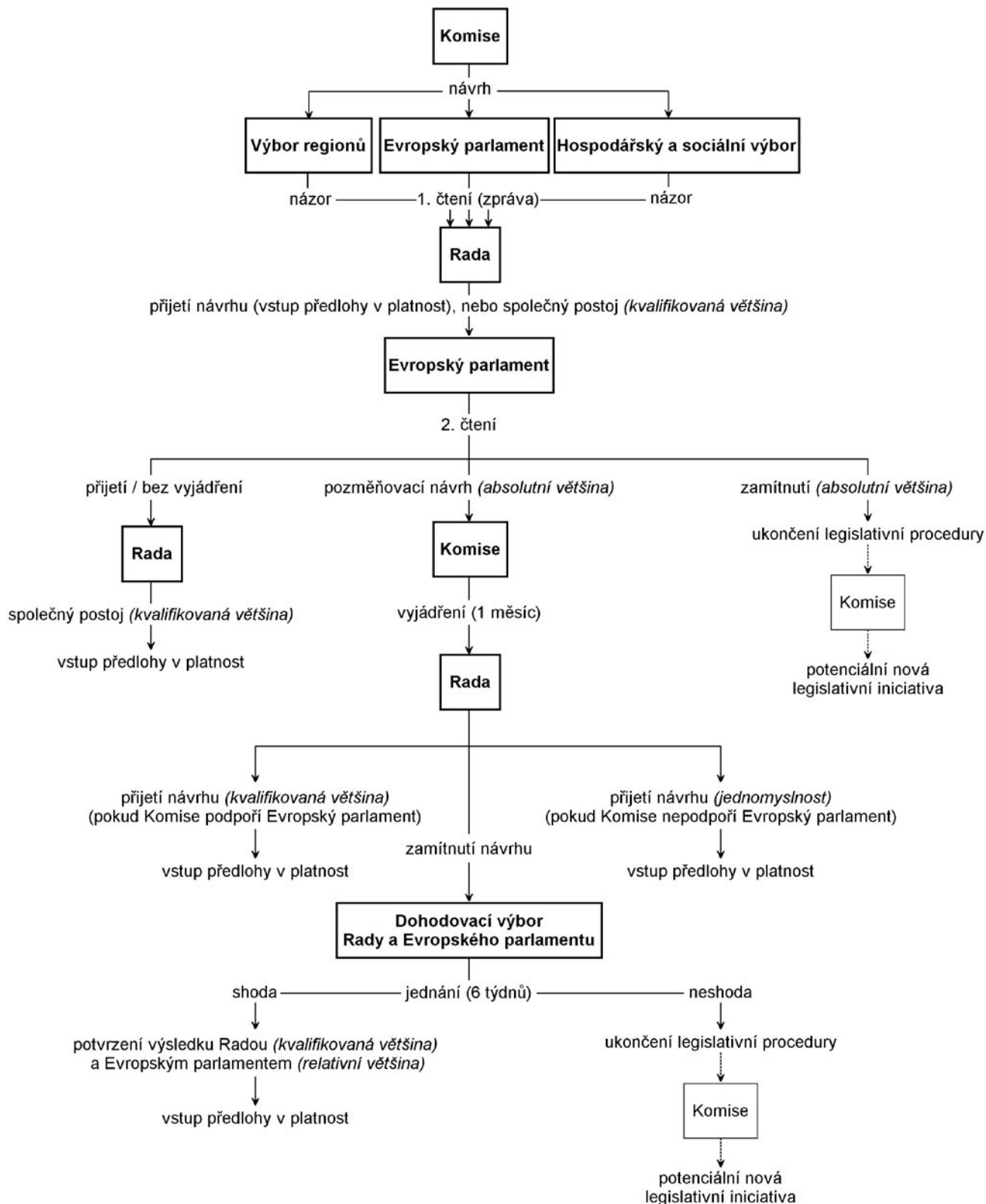
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.